

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/10 strani
Din 250.—, 1/100 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Da nas ne zlomi obup!

V novejšem času vidijo mnogi prav uporaben recept za ozdravljenje gospodarske stiske v tem, da bi se zenačile cene kmetijskih pridelkov in industrijskih proizvodov. Na prvi pogled izgleda to res vabljivo. Kako lepo bi bilo, če bi dobili v trgovinah blago za obleke, železnino, sladkor in podobne reči vsaj za pet odstotkov ceneje; živino, mleko, les in podobno bi pa prodajali za nekaj dinarjev ali par dražje. Toda v dejanstvu ne vidimo nikjer uporabe tega recepta, marveč z žalostjo opazamo, kako se bolezen vedno dalje razvija, bolnik pa vedno bolj hujša. Gospodarska stiska vedno bolj davi kmeta in s propadajočim kmetijskim stanom propada tudi delavski in obrtniški stan. Kupčija z lesom propada, kar je pred našo javnostjo jasno in glasno ugotovilo gospodarsko zborovanje v Ljubljani v nedeljo, 26. januarja.

Še hujše zadeva naše ljudstvo in vso državo kriza v prodaji živine. Saj je število ljudi, ki se peča z živinorejo, tako ogromno, da presega vsako drugo panogo. Kdorkoli ima vsaj nekaj njivic, mora imeti tudi nekaj živine, zakaj brez živine je poljedelstvo nemogoče. Če cenimo število živinorejcev v Jugoslaviji na 80 odstotkov prebivalstva, menda ne bo pretirano. In zato vidimo našo največjo škodo v tem, da so cene naši živini ne samo padle na sramotno nižino, ampak, da so sploh izgubile. Za živino nam v mnogih krajih nikdo ničesar več ne ponuja, nikdo za njo ne vpraša. To je taktika naših izbornih organiziranih mesarjev, ki založeni z vsem čakajo na toplem, da pridejo živinorejci sami ponujati živino, da potem lahko diktirajo cene, ki vpijejo do neba. Da je še kmet podoben človeku, je primoran prodati živino za vsako ceno, zakaj od drugod ni denarja.

In industrijski proizvodi!? Kakor kruto roganje slišimo od vseh strani, da se stalno podražuje sladkor, da so n. pr. ključavnice, ki so pred kratkim veljale petnajst Din, sedaj poskočile na dvajset Din, da je blago dražje, da je moka dražja... In denar!? Poznamo denarni zavod, ki je šel pod zaščito in pred kratkim po naredbi v šestih mesecih zbrano svoto izplačeval vlagateljem. Dal je razglasiti, da je svota, ki razmerno odpada na tisoč Din vloge, malenkostna — tri Din —, da se za vlagatelje pod desetisoč skoraj ne izplača pot, da bi hodili po to — beračijo. Kaj se je zgodilo? Sila je ljudi primorala, da so tvegali tudi dolgo pot za tri ali šest Din samo, da so videli v svojih rokah zopet enkrat denar... To dejstvo pove več nego debele knjige premišljevanj o naši rev-

ščini. Naj nam očitajo, da smo tako ali drugače oblečeni, naj nam zavidajo naše snažne hišice, resnica je, da smo ubožali do zadnje skrajnosti. Če kdo ne verjame, naj pride pogledat teh obupanih obrazov ljudi, ki s tresočimi se prsti pobirajo bore dinarje, imajo pa morebiti tisoče zapisane v svojih knjižicah, a ne morejo priti do svojega težko pridobljenega in z žrtvami prihranjenega denarja.

Tako globoko smo danes v jami. JNS gospoda, katera je — milo rečeno — to globoko jamo pomagala kopati, ki je v njo onemogel padel naš kmetijski stan, pa sedaj hinavsko zavija svoje oči ter se zgraža nad drugimi, zakaj ne napravijo gospodarski krizi takoj konec. Tem ljudem je na ljubljanskem zborovanju krepko odgovoril gradbeni minister dr. Kožulj s temi besedami: »Sedaj pridejo ti ljudje in zahtevajo, naj bo v šestih mesecih popravljen to, kar je bilo pokvarjenega v šestih letih. Leta 1931 sem dne 10. marca govoril v skupščini, toda zastopniki gospodarstva me niso pustili niti ziniti ter so me proglašali, da sem rušilec družabnega reda. Iz političnega kapitala se ne da kovati rešitev. Vi ste hkrati za podražavljenje in za svobodo gospodarstva, a proti regulaciji. Tukaj morate razlikovati pojme! Le spomnite se na usodno leto 1932, ko so pri-

čele banke ustavljati izplačila in se vloge niso vračale. Tedaj niste imeli besede za to. Sedaj pa ste začeli po vsej državi iskati krivce in metati krivdo na vse strani, toda niti dela krivde nočete pripisati sebi.«

Sedanja vlada obrača perečim gospodarskim vprašanjem vestno in trajno pažnjo ter se z vso resnobo trudi, da jih reši s primernimi sredstvi. V načrtu ima, kakor je izjavil na ljubljanskem zborovanju minister za šume in rudnike g. Djuro Jankovič, velika javna dela (gradnja železniških prog in cest), ki se začenjajo izvajati na področju dravske banovine in ki bodo mnogo pripomogla k ublažitvi nezaposlenosti in k temu, da se z omogočitvijo zaslужka gospodarsko povzdigne naš delovni narod. Z izvedbo javnih del na eni strani, z izboljšanjem cen poljskih pridelkov na drugi strani se bo začelo ozdravljenje našega gospodarstva. Da se naše gospodarstvo poživí, bo kr. vlada, tako je minister Jankovič izrecno poudaril, izdala potrebne ukrepe, da se denarnim ustanovam, kakor n. pr. našim hranilnicam in posojilnicam vrne likvidnost in omogoči pravilno funkcioniranje in vračilo vlog tistim vrlim varčevalcem, ki so s trudom služili in z zupanjem v denarne zavode nalagali denarje, ki so jih prihranili za tiste dni, ko ne bodo več zmožni dela. K temu izražamo kot pripombo nujno željo: Naj se to čimprej zgodi, da trpečega ljudstva ne zlomi gospodarski obup!

V NAŠI DRŽAVI.

Knez-namestnik Pavle v Londonu. Pogreba angleškega kralja Jurja V. se je udeležil tudi naš knez-namestnik Pavle. Dne 30. januarja je imel knez daljši razgovor z novim angleškim kraljem Edvardom VIII. Knez Pavle je bil na večerji pri angleški kraljici vdovi in na pojedini pri kentskem vojvodu. Dne 31. januarja je sprejel knez Pavle v avdijenco v hiši kentskega vojvode angleškega zunanjega ministra A. Edena.

Triletnica internacije. Pretekli teden so pretekla 3 leta, kar je JNS nasilnost in hudobnost poslala v internacijo voditelje slovenskega ljudstva: 26. januarja gospode dr. Natlačena, dr. Kuloveca in dr. Ogrižeka, 28. januarja pa dr. Korošca. Ob tem dogodku so se vzradovala vsa JNS srca. Voditelji te protiljudske in nasilne stranke so zmagoslavno naznanjali svetu: dr. Korošču je odklenkalo za vedno, mi pa bomo večno vladali. Danes pa? Dr. Kramer—

dr. Marušič—Pucelj grizejo trdi kruh opozicije ter v razpoloženju hudega političnega »mačka« iščejo politično-gostoljubne strehe za sebe in svojo proslulo stranko. Dr. Korošec pa je notranji minister, dr. Natlačén ban v Ljubljani. Krivi preroki, ki so napovedovali svojo »večno vladu«, so se zdaj uverili, da so še slabši preroki kot vremenoslovci, o katerih je naš pesnik izjavil, da se naj gredo »solit«. Prej pa še lahko zapojejo ono znano: Oj, zdaj pa nikdar več, veselje moje preč je, preč.«

Zgražanje na nepravem mestu. Ljubljanski »Glas naroda«, ki je prinesel našo vest o bližnjih občinskih volitvah, se zgraža nad našo pripombo, da so sedanji občinski odbori izvoljeni po večini z nasiljem in goljufijo. Ako misli ta list, da naša pripomba ni resnična, naj to jasno pove. Potem bomo prinesli neizpodbitne dokaze iz naše Štajerske ter mu postregli z navedbo števil, ki so bile falzificirane, in oseb, ki so to volilno goljufijo izvršile, ali pa je niso zabranile, kakor bi bila njihova moralna dolžnost. Ako pa ne dvomi nad stvarnostjo naše trditve, kako se potem more zgražati nad našo ugotovitvijo! Zgražati se je treba nad nasilstvom in

goljufijo, ne pa nad tistim, ki tako nasilje in goljufijo po svoji dolžnosti, ki jo ima list napram našemu ljudstvu, objektivno ugotovi. »Glas naroda« deklamira pesem o avtoriteti državnih oblasti, pod kojih nadzorstvom so se volitve vršile. Kaj naj bi sledilo iz te deklamacije? Mar da se niso zgodile nerednosti, nasilje in goljufije pri teh volitvah? Zgodovinsko dejstvo pa je, da so se vršile. Dotičnih oblastnikov ne kompromitiramo mi, sami so se kompromitirali s svojim postopanjem.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Trozveza Francija-Anglija-Rusija. Časopisje celega sveta naglašja, da kujejo v Londonu trozvezo: Francija-Anglija-Rusija. Kralj Edvard VIII. je sprejel na razgovor sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Litvinova in maršala Tuhačevskega. Med Francijo in Rusijo že obstoja pogodba o medsebojnem podpiranju za slučaj nevarnosti in ta pogodba se bo razširila še na Anglijo. Gre za obnovevitev predvojne trozveze med omenjenimi velesilami, ki bi bila edina sposobna ter dovolj močna, da očuva svetovni mir. Nemški zunanji minister je že prejel iz Londona zagotovilo, da nova trozveza nikakor ni naperjena proti Nemčiji. Nemški zunanji minister je obljubil, da ne bodo Nemci za bodoče ničesar podvzeli, kar bi Francoze vznemirjalo in ogrožalo mir v Evropi. Kot protiuslugo za to obljubo je prejel nemški zunanji minister zagotovilo, da bo dobila Nemčija po končanem sporu med Italijo in Abesinijo en del svojih nekdanjih kolonij v osrednji Afriki.

Odstop grške vlade. Zadnjič smo poročali, kako so izpadle na Grškem parlamentarne volitve. V očigled izidu volitev je odstopila Demerdzisova volilna vlada.

Nenadna smrt grškega generala Kondilisa. Dne 31. januarja krog poldne je zadela srčna kap 56letnega generala Kondilisa, ki je igral zadnja leta v politiki Grčije najvažnejšo vlogo. Bil je neprestano revolucionar. Pri vstopu v politiko je bil republikanec, moral je pogostokrat iz domovine v prognanstvo in slednjič je postal monarhist. Kondilis je bil vodilna osebnost, ki je poklicala zopet na prestol pregnanega kralja Jurja. Ko je kralj pristal na povrat, se je postavil Kondilis sam za regenta do kraljeve vrnitve. Ko se je kralj vrnil, je izločil Kondilisa z vodilnega mesta. Največje razočaranje pa je doživel rajni pri zadnjih volitvah. Prepričan je bil, da bo dobila njegova stranka znatno večino. Dobil je polovico manj mandatov nego Venizelos, katerega je obsodil pred šestimi meseci na smrt, a ga je pomilostil kralj Jurij. Rajni je bil velik prijatelj naše države. Obiskal je Ljubljano, Bled in Beograd.

Nova francoska Sarrautova vlada se je predstavila 29. januarja zbornici. Ministrski predsednik je nastopil pred parlamentom s posebno izjavo, ki je pa bila sprejeta zelo hladno. Glede notrajne politike je Sarraut naglasil v izjavi, da je glavna naloga njegove vlade: razpis novih volitev z zagotovilom svobodnega glasovanja.

Triletnico obstoja Hitlerjevega režima so slavili z velikimi slovesnostmi po celi

Nemčiji 30. januarja. Hitler se je ob tej priliki v posebnem govoru zahvalil svoji stari gardi, ki je pripomogla narodnim socializmom do vladnega krmila.

Mussolini je poročal ministrskemu svetu na seji 30. januarja o italijanskih zmagah v Abesiniji. 50.000 delavcev bo poslala vlada v vzhodno Afriko, da bodo oskrbeli prehrano na frontah tudi v deževni dobi. Ob tej priliki je bilo sprejetih od ministrskega sveta več novih odredb vojaškega in gospodarskega značaja. Vsak italijanski državljan bo dobil posebno legitimacijo glede njegove vojaške

prilike ter izobrazbe. Vse zaloge volne v Italiji bodo rekvirirali za vojaške namene. Najhujši udarec za že izmozgani italijanski narod je bil na tej seji sklep: že obstoječe davčne doklade se zvišajo za 200 odstotkov, da bo lahko država pokrila izdatke za vojno v vzhodni Afriki.

Pomorsko konferenco, katero so pred nedavnim razbili Japonci s svojimi zahtevami po enakopravnosti glede pomorskih sil z Anglijo, so te dni zopet obnovili v Londonu. Obnovljena posvetovanja za omejitev vojnega brodogradstva velesil obetajo baje uspeh.

Petindvajsetletnica dr. Bauerja. Hrvatski metropolit, zagrebški nadškof dr. Bauer je slavil 29. januarja svojo 25 letnico kot škof. Za škofa je bil pred 25 leti posvečen v Rimu. Doba njegovega škofovanja je bila napolnjena z ogromnimi težavami, ki jih je povzročila svetovna vojna in njej slededeči vevlačni povojni čas. Velike naloge so bile stavljeni cerkvi, narodu in državi. Nadškof dr. Bauer se ni umaknil pred nobeno nalogo, koje izvršitev je smatral kot svojo dolžnost. Z vso silo svojega bistrega, globoko izobraženega duha in svoje krepke volje se je lotil rešitve vsakega vprašanja, ki je spadalo v področje njegovega visokega položaja v cerkvi in državi. Nadškof dr. Bauer že nosi 8 križev (16. februarja bo obhajal 80 letnico svojega življenja), pa je še vedno čil in krepak. Naj ga Bog ohrani do skrajne meje človeških let! Ta želja nam Slovencem prihaja tem bolj iz srca, ker se zavedamo, da ga ni zlahka med Hrvati tako velikega prijatelja našega slovenskega naroda, kot je nadškof dr. Bauer.

60letnico je praznoval dne 2. februarja krški škof g. dr. Josip Srebrnič. Jubilar je rodom iz Solkana pri Gorici.

Cirilmetodijsko leto in Slomšek. Jubilejno leto sv. Metoda (1050 letnica njegove smrti) se bo v Sloveniji obhajalo v zvezi s Slomškovim proslavo. V srce našega naroda zapisana težnja po Slomškovih beatifikaciji (proglasitvi za blaženega) bo prišla v tem letu do izraza v molitvah, v cerkvenih in prosvetnih prireditvah. Pri stremljenju za svojim visokim ciljem Slovenci ne bomo ostali osamljeni. Podpirali nas bodo katoliški Hrvati, ki bodo cirilmetodijsko proslavo združevali s Slomškovim. V to svrhu bo »Slomškov družina« izdala Slomškov podoben hrvatsko molitvijo in tudi posebno amatično hrvatsko knjižico. Ta knjižica bo dobro služila za cirilmetodijske in Slomškov prireditve po posameznih hrvatskih dekanijah. Hrvatje bodo tudi poslali svoje zastopnike

na Slomškov dneve v Mariboru 28. in 29. junija letošnjega leta. Tudi katoliški Čehi bodo svoje cirilmetodijske prireditve, ki se začnejo že v tem mesecu, združevali s proslavo našega svetniškega Slomškega, ki je ustanovitelj Bratovščine Apostolstva sv. Cirila in Metoda. Naše organizacije opozarjamo, da začnejo s pripravami za cirilmetodijsko-Slomškov proslavo.

Zastopnik papeža in Francije. Koncem meseca januarja je odpotoval v Afriko pariški kardinal Verdier, Namenjen je v mesto Dakar, ki leži v francoski zapadni Afriki ob Atlantskem morju. Tamkaj bo posvetil novo prestolno cerkev. To svečanost bo izvršil ne samo kot najvišji francoski cerkveni dostojanstvenik in zastopnik Francije, marveč tudi kot apostolski poslanec papeža Pija XI. V tej vlogi je deležen časti, ki pristojajo vladarjem. Taka čast se mu je že skazala na pariškem kolidvoru, ko se je odpeljal z vlakom! Ko je prišel v znano pomorsko mesto Marsej, je v prelepi cerkvi Marije Varuhinje, ki leži na hribu nad mestom in kamor so prav radi zatekajo mornarji, daroval daritev sv. maše. Nato je šel na ladjo »Chellah«, ki ga bo popeljala v Severno-srednjo Afriko. Ko se je kardinal bližal ladji, so takoj poleg francoske zastave razobesili tudi papeževo. Armadni general in admiral, obdana od raznih cerkvenih in svetnih dostojanstvenikov, sta ga spoštljivo pozdravila in zbrano vojaštvo mu je skazalo vojaško čast. Kardinala spremljajo v Afriko: 12 francoskih škofov, general Giraud in član francoske akademije — najvišjega znanstvenega in kulturnega zavoda — Henrik Bordeaux. Tako častijo Francozi svoje cerkvene dostojanstvenike, osobito ako nastopajo v vlogi papeževega zastopnika.

Duhovne vaje za fante. Vse dobromisleče katoliške fante vabimo na duhovne vaje, ki se bodo vršile v Domu Sreza Jezusovega v Mariboru od 13. do 17. februarja. Začnejo se prvoimenovani dan ob sedmih zvečer. Oskrbnina za vse tri dni znaša 100 Din. Prijave sprejema Lavantinska Katoliška akcija v Mariboru, Koroška 1. Pošljite prijave čimprej, ker je število udeležencev omejer

Osebnosti.

Za novega železniškega ravnatelja v Ljubljani je imenovan g. dr. Fatur. Do

sedajni direktor Josip Cugmus pride za pomočnika vrhovnega direktorja državnih železnic v Beogradu.

Pogreb g. župnika Fortunata Končana. Zadnjič smo poročali, da je umrl v št. Pavlu pri Preboldu tamošnji g. župnik Fortunat Končan. V slovo je govoril pokojnemu v cerkvi braslovški g. dekan K. Presker, ki je opravil tudi pogrebne obrede v sprem-

stvu 60 duhovnih sobratov. Sožalno brzojavko je poslal notrajni minister dr. Korosec. Zadnje pot so posodili poleg ljudskih množic in gasilnih društev priljubljenemu dušnemu pastirju g. prelat dr. Fr. Kovačič iz Maribora, vseučilišni profesor dr. Lukman iz Ljubljane, celjski opat P. Jurak, konjiški arhidijakon Tovornik, kanonik Žagar iz Nove cerkve ter razni odlični zastopniki civilne oblasti. V imenu prosvetnega društva je govoril ob odprtem grobu g. Škorjanc.

Smrt trgovca v visoki starosti. V starosti 80 let je preminul v Šmarju pri Jelšah tamošnji ugledni trgovec in posestnik g. Ivan Löschnigg. Rajni je bil rodом iz Črne na Koroškem, odkoder je prišel v Šmarje pred 65 leti. Zapušča deset preskrbljenih otrok. Pokojnemu delavnemu možu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Nesreče.

POZORNOST VZBUJAJOČA SMRT TREH KROJAŠKIH POMOČNIKOV.

V zadnjem času je bilo oddanih v mariborsko bolnico več oseb, na katerih so ugotovili zastrupljenje z bencolom. Dva krojaška pomočnika: Franc Konec ter Stanko Klobučar sta kmalu po prepeljavi v bolnico podlegla zastrupljenju. Radi smrti kar dveh so uvedli preiskavo in ugotovili, da je imel v Mariboru v Vetrinjski ulici krojač Vincenc Ignac delavrico, v kateri je izgotavljal dežne plašče. Platno je osiguraval napram dežju na ta način, da ga je namakal v raztopino iz bencola in gumija. Ljudje, ki so bili zaposleni za impregniranjem plaščev, so dobili radi razvijajočih se bencolovih plinov zastrupljenje krvi. En delavec za drugim je obolel. Konečno se je zastrupil še mojster sam in je moral izdelovalnico zapreti.

Isto podjetje je prevzel po novem letu krojač Jožef Munda in ga je prestavil iz Vetrinjske ulice v Krekovo ulico. Mesto bencola je vzel bencin in je skrbel za zadostno zračenje delavnice. Dne 21. januarja pa je tudi njemu posebna komisija do nadaljnjega obustavila obrat.

Zastrupljenje z bencol-plini je zahtevala še eno smrtno žrtev. V Dravogradu je umrl tretji krojaški pomočnik Anton Horvat. Dne 29. januarja so spravili v mariborsko bolnico z istim zastrupljenjem dva krojaška pomočnika in sicer: 22letnega Franca Gole in 25letnega Viktorja Toman. Krojaški mojster Vincenc Ignac je bil nekaj časa v bolnici v Mariboru in se baje sedaj zdravi v Zagrebu. Slučaj tolikanj obširnega zastrupljenja je vzbudil v Mariboru največjo pozornost.

Smrtna nesreča otroka. V Dolnjem Brdu pri Mežici ima posestnik Maks Pika na dvorišču vodno turbino za pogon kmetijskih strojev. Turbina je bila v obratu, ko je stopila na pokrov, s katerim je pokrita naprava, 7letna domača hčerka Milka in je hranila ptičke. Os sukajoče se turbine je zagrabila otroka za obleko, ga začela sukati tako, da je revici glavo popolnoma stolklo in je bila koj mrtva.

Strašna smrt vsled opeklin. 16letna viničarjeva hčerka Magdalena Gril iz Krčevine pri Mariboru se je motala preblizu močno razgretoga štedilnika. Deklini se je vnela na telesu obleka in je bila na-

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

Če rada perem, bi radi vedeli?

Zelo rada. Saj zame pranje ni nikak trud, pa tudi nikaka čarovnija. Malo dobre volje in kos terpentinovega mila Zlatorog - to je vse, kar potrebujete. Tudi Vi, draga gospa, sezite z zaupanjem po tem milu, saj pere tako hitro, temeljito in prizanesljivo, da Vas kar očara.

enkrat živa baklja. Hudo opečeno so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer je podlegla opeklina.

Podlegel požar. Dne 13. januarja je bil pri podiranju v gozdu na glavi hudo poškodovan v Ribnici na Pohorju 36 letni drvar Jožef Vrhovnik. Težko poškodovanega so spravili v mariborsko bolnico, kjer je podlegel požarju 29. januarja.

Kup drv je podsul v Mariboru v Slovenski ulici 14letnega nožarskega vajenca Ladislava Pongračiča. Ko so ga rešili, je imel zlomljeno levo nogo in poškodovano desno roko.

Na rogove je nabodla podivjana krava 28 letno viničarko Marijo Potočnik iz Radizela pri Slivnici. Poškodovano so spravili v mariborsko bolnico.

Petkrat je gorelo tekom enega meseca v Zgor. Jablanah v ptujskem srezu. Zadnji požar je uničil 26. januarja krog polnoči gospodarska poslopja posestnika Jerneja Horvata. Škoda znaša 30.000 Din. Orožniki so pridno na delu, da bi ugotovili vzrok požarov.

Mrtvo so našli 56 letno viničarko Terezijo Vajsbacher iz Grajene pri Ptujju. Zadelala jo je najbrž srčna kap.

Usodepoln padec s kolesa. 30 letna Terezija Karo je padla pri Vurbergu tako nesrečno s kolesa, da si je zlomila desno nogo in so jo prepeljali v bolnico v Ptuj.

Ljudje, ri jih poleg trde stolca mučijo tudi čiri,

morejo za čiščenje črev vzeti zjutraj in zvečer po četrtinko čaše naravne

Franz-Josfove
grenke vode.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Stekel pes obgrizel celo družino. V hišo posestnika Koseca v Frankovcih pri Ormožu je pridivjal domač pes, ki je obgrizel celo družino in najbolj pa starega očeta Jurja Kosca in njegove vnuke. Domačega psa je ogrizel kak drugi iz okolice. Koščevo družino so prepeljali v Pasteurjev zavod v Celje.

Otrok podlegel opeklina. Dveletni dni-narjev otrok Leopold Iohan je polil v Jarvorju pri Slivnici pri Celju vrelo mleko po sebi. Fantek je podlegel opeklina v celjski bolnici.

Trije dalvci dobili nevarne opeklina. V kemični tovarni in pražarni v Gaberju pri Celju so dobili hude opeklina na nogah delavci: 42 letni Martin Košir iz Dobrave, 30 letni Karl Podlesnik z Dečkove ceste in 32 letni Alojzij Trdnik iz Zagrada. Do nesreče je prišlo, ko so dajali razbeljeni baker v

vodo in je pljusnil po njih krop. Opečeno so prepeljali takoj po nesreči v bolnico.

Požar v Ljubljani. Na Krekovem trgu v Ljubljani je 29. januarja nenadoma izbruhnil požar v znameniti Mahrovi hiši. Gasilci so ogenj primerno naglo udušili, a vendar je škoda nad 50.000 Din.

Velika požarna škoda. V Dravljah pri Ljubljani sta zgorela posestniku Ivanu Peterci hlev, škedenj in 70.000 kg sena. Škoda znaša 80.000 Din.

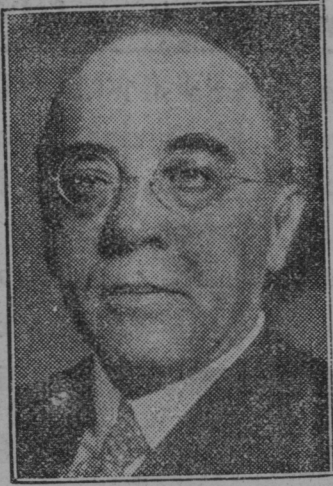
Starina je podsulo v kamnolomu v Horjulu na Kranjskem delavca Andreja Gajrovšek.

12 otrok zgorelo v bolnici. Iz Newyorka poročajo: V noči na 28. jan. je izbruhnil v Malcolmlu ogenj v bolnici za jetične otroke. Ogenj so opazili, ko je bilo že celotno poslopje v objemu plamenov. Na pomoč pribzeli gasilci so rešili 17 otrok, 12 jih je pa zgorelo. Gašenje je bilo sploh nemogoče, ker je pri hudi zimi v severni Ameriki voda v ceveh sproti zmrzovala.

razne novice.

Po bolnicah bomo imeli od 1. aprila naprej samo en razred. Zdravstveni minister Cvetkovič je odredil, da se ukineta s 1. aprilom 1936 po vseh državnih bolnicah, izvzemši bolnice za duševne in živčne bolezni, I. in II. bolniški razred. Ostalo torej še samo III. razred.

Zanimivosti Černogorskega tabora. Ko sem v predzadnji številki »Slov. Gospodarja« o teh pisal, sem se pozneje spomnil, da bi bilo umestno, da si tajnosti tega tabora podrobneje ogleda tudi Muzejsko društvo v Ptujju. Zdi se namreč, da vodijo od cerkvene kleti naravnost k »vibavščeku« kake površno izklesane stopnice ali pa kake velike špranje, katere prepuščajo nenavadno obilo vode k studentu, ali pa da je v notranjosti te »čeri« več razpok, katere pošiljajo močne izvirke v okolici tamošnje usnjarne, kateri tudi v največji suši nikdar ne presihajo. Zato bi bilo tudi treba, da se banovina na to opozori in k temu pokliče kakega strokovnjaka vodnih ved, kateri naj ugotovi, dali bi se ne dal izvesti vodovod v vsako hišo vsega trga, za kar bi zadostoval mali motor brez kakih č'čutnih izdatkov in vendar bi se s tem dalo vednemu pomanjkanju vode na tem hribu odpomagati. Vprava tabor, ki uživa posebni blagoslov narave, katerega nimajo nikjer drugod na razpolago, naj ostane nadalje neizkoriščen? To ne sme biti; zato naj poskrbijo pristojni činitelji, da dobijo prebivalci dovolj zdrave pitne vode, in da se preskrbi pri tej znameniti romarski cerkvi možnost, da si lahko obiskovalci v veliki vročini v

Novi francoski ministrski predsednik
Sarraut.

kratkem ugasijo svojo žejo, ako se jim k temu potrebna cev nudi!

Občinski odbor v Šoštanju je odstopil z županom vred. Z odstopom je hotel prehiteti oblastveno razrešitev.

419 živih divjih zajcev je ujelo v cele kilometre dolgo mrežo lovsko društvo v Somboru. Zajce je kupil znani izvoznikar za divjačino Vajda v Čakovcu, ki bo žive jetnike prodal na Francosko.

Tako lepega vremena, kakor so ga uživali in se ga veselili po Dalmaciji v minulem tednu, tamkaj ob tem času ne pomnijo 20 let.

Stalni promet z zrakoplovi preko Atlantskega oceana. Vožnje iz Friedrichshafna ob Bodenskem jezeru v južno Ameriko bo v aprilu prevzel novi orjaški nemški Zeppelin »LZ 129«. Ta zračni orjak je že toliko dogotovljen, da so ga pričeli polniti s plinom, kar bo trajalo radi ogromne razsežnosti trupa precej časa. V kratkem bosta oskrbovala reden zračni promet med Evropo in južno Ameriko dva zrakoplova in sicer že v vožnjah preizkušeni Zeppelin in novi »LZ 129«. Po najnovejših poročilih bodo zgradili v Friedrichshafnu še en »LZ 130«, ki bo enak »LZ 129«. Te dni se bo odpeljalo iz Berlina v Washington posebno poslanstvo zastopnikov nemškega zrakoplovnega ministrstva. Gre namreč za sklep pogodbe med Nemčijo in Združenimi ameriški državami za vzdrževanje rednega zračnega prometa tudi preko severnega Atlantskega oceana.

Strahovita zima po državah Severne Amerike je zahtevala v zadnjem tednu 235 smrtnih žrtev. Promet s parniki po rekah je bil radi ledu popolnoma zaustavljen.

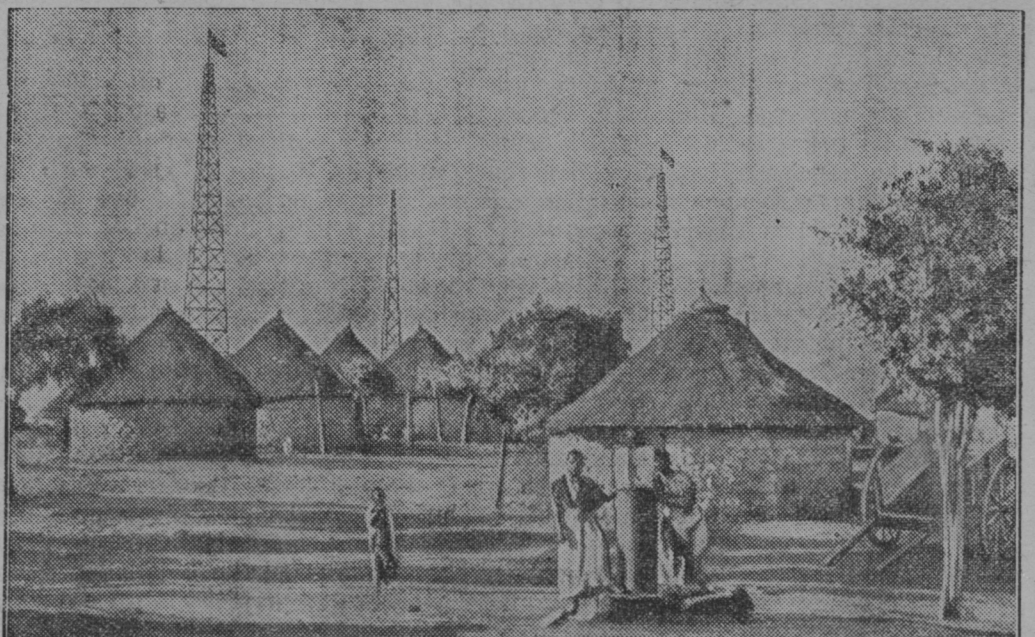
Črna gora dobi še eno železnico. Doslej je posedala Črna gora samo eno železnico iz Virpazarja ob Skaderskem jezeru v Bar ob Adriji. Ta železniška zveza je v zasebnih rokah. Sedaj bodo priklopili Črnogoro s še eno železnico na drugo železniško omrežje. Pred kratkim so začeli graditi linijo, ki pelje iz Trebinja oziroma od proge Brod-Sarajevo v Nikšić in bo dolga 71 km. Tudi ta železnica bo ozkotirna, vendar bo podlaga tako zgrajena, da jo bo mogoče razširiti v normalno tirno. Pri delu je zaposlenih 3000 delavcev. Proračun v znesku 68 milijonov Din je vzet iz milijardnega kredita za javna dela.

V Monakovem na Bavarskem so imeli zadnji teden toliko snega, da je ustvaril slikar Sailer prevoz piva iz snega.

S pomočjo kamel preskrbujejo Italijani svoje čete na južnem abesinskem bojišču.

V okolici Asmare (prestolnica italijanske kolonije Eritreja v vzhodni Afriki) so zgradili Italijani visoke stolpe za oddajo radijo poročil,

Za novo bogoslovnico. Na gostiji mladega para Antona Planinšek in Mariče Dolenc, ki ga je poročal njun sorodnik p. Gabriel Planinšek iz Maribora v župnijski cerkvi Sv. Lovrenca na Dravskem polju, so zbrali svatje za novo bogoslovnico v Mariboru svoto 224 Din. Odbor za novo bogoslovnico v Mariboru izreka blagim darovalcem za plemenit dar prav iskreni: Bog plačaj!

Z doma je izginila 13 letna šolarica Frančiška Poherc. Je precej močne postave. Oblečena je v svetlo rjavi plašč, ki je spodaj obrobljen s temno rjavim plišem in istotako ovratnik. Kdor bi o njej kaj vedel, naj sporoči na naslov: Marija Pahič, Lukanja vas, Črešnjevce pri Sl. Bistrici.

Obžalovanja vredni slučaji.

Obesil se je v policijskem zaporu. V mariborskem policijskem zaporu pri »grafu« so našli 29. januarja zjutraj obešenega 57 letnega viničarja Ferdinanda Majcenoviča. Stražnik je aretiral imenovanega 29. jan. zgodaj zjutraj na glavnem kolo-dvoru, ker je nosil neopravičeno orožje. Majcenovič je bil hudo pijan in se je obesil na cev, ki pelje iz peči.

Neznan zastrupeljevalec psov je nastopal zadnji teden po Mariboru. Neznane je metal psom na ulici zastrupljeno meso. Več živali je kar na cesti poginilo v hudih krčih.

Drzni vlomilci na delu. V eni noči so se lotili še neizsledeni vlomilci viničarije posestnika Andreja Pfeiferja v Ranci pri Pesnici. Vlomili so skozi streho in so odnesli dvocevno puško, pištolo ter nekaj žganja. Isto noč so vlomili isti tički vrata v trgovino Milana Zelenka v Štrihovcu pri Št. Ilju v Slov. goricah. Ko so pa bila vlomljena vrata z železnim drogom, se je oglasil električni zvonec v trgovčevi spalnici, ki je zvezan za slučaj vloma z vrati. Vzburjeni trgovec je prepočil vlomilsko družbo s strelji iz samokresa.

Nevaren tič pod ključem. Orožniki so zaprli v Apačah pri Gornji Radgoni brezposelnega čevljarskega pomočnika Mak-

sa Polanec. Prijeti je imel pri sebi sedem različna imena glasečih se izkazov, ki so bili opremljeni s fotografijami. Polanec je rojen v Gradcu, pristojen pa v Mihalovce. Radi raznih goljufij je bil v Avstriji že kaznovan. V Gradcu je osleparil svojega tovariša za 2000 šilingov. Na Dunaju je otvoril mesnico, čeravno je čevljar in je obljubljal lahkovernim ženskam zakon in izvabljal od njih večje ter manjše denarne svote. Ko so mu postala tla v Avstriji prevročna, je prestavil svoj sleparski delokrog v Jugoslavijo, kjer so ga pa hitro vtaknili pod ključ.

Strel iz zasede je zadel v stegno v Moškajncih pri Ptujju 18letnega mizarskega vajenca Franca Kokot.

Štirje ranjeni v podivjanem pretepu. Pri posestniku Ivanu Levičniku na Mestnem vrhu pri Ptujju so luščili na večer bučnice. Pomagalo je pri tem delu več fantov in deklet. Po končanem luščenju je prinesel gospodar nekaj vina in je zagodel zbranim na harmoniko. V veselo hišo je prišla še skupina fantov iz sosedne vasi, med katerimi je bil hlapec Vinco Strmšek iz Janešovcev. Dve različni družbi sta si skočili koj v lase. Adolf Pavko z Mestnega vrha je posadil Strmškega na hladno. Za njim je odšlo tudi njegovo spremstvo in se vrnilo čez nekaj časa s koli. Hišna vrata so že bila zaklenjena. Napadalci so vdrli z nasiljem in navalili na v hiši zbrane s koli. Pavko je pograbil v veži sekuro in udaril s topim delom Strmškega tako po glavi, da je obležal v nezavesti. Strmškovi tovariši so nato napadli Pavka. Dobil je strel v pleča in z motiko po glavi, da se je onesvestil. Oba težko poškodovana so spravili v bolnico v Ptuj, dva lažje ranjena sta ostala v domači oskrbi.

Neprestani pokolji v okolici Ptujja. Posestnikov sin Ivan Toš iz Grincev pri Juršincih je dobil v levico in desno pleče tako huda zabadljaja, da je obležal nezavesten in so morali poklicati zdravniško pomoč.

Pobit do nezavesti. V Budini pri Ptujju so napadli v noči neznanca 24 letnega posestniškega sina Franca Hojnika iz Dor-

Oglas je registr. pod S. Št. 1753 od 17. XII. 1935.

nave. Premlatili so ga tako s koli, da je obležal nezavesten in so ga prepeljali v ptujsko bolnico.

Na pogonu za ženo se sam zaklal. Na Majskem vrhu v Halozah se je viničar Iv. Gajšek vedno prepiral s svojo ženo, s katero je imel 8 otrok. Te dni se je vrnil na večer pijan domov. Grozil je ženi z odprtim nožem. Vsa preplašena je reva pobegnila iz viničarije v bližnji gozd. Mož jo je ubral z odprtim nožem za ženo. V gozdu se je najbrž spotaknil in padel tako, da si je zasadel nož do ročaja v prsa. Drugo jutro so našli Gajškega izkrvavelega v jarku.

Mati petero otrok si je v duševni zmedenosti prerezala vrat v Vučji vasi pri Ljutomeru. Gre za Marijo Osterc, katero so našli mrtvo v mlaki krvi v kuhinji.

Umor prevžitkarja. V Megojnicah pri Grižah so našli s preklano lobanjo pred zidnico svojega vinograda 75 letnega prevžitkarja Avgusta Golavškega, po domače šteflaka. Vsi znaki kažejo, da je bil starček napaden v spanju. Morilec mu je zvezal roke na hrbtu, zamašil usta in nato šele mu je bila najbrž s sekuro preklana lobanja. Radi divjaškega umora so ljudje

Abesinske oblasti so izdale na prebivalstvo

oglas s pozivom, naj dnevno pomaga k narodni obrambi. V proglasu je zabeleženo, da je boljše zgubiti celotno premoženje nego domovino. Eni naj pomagajo z orožjem, drugi s prostovoljnimi darovi, invalidi in starci naj bodo na delu za zmago z molitvami. V proglasu stavi abesinska oblast Abesinkam za vzgled Italijanke, ki so darovale po vzgledu kraljice na oltar domovine svoj nakit. Abesinke naj darujejo vse, kar premorejo, da ne bodo postale sužnje tujcev. Božja previdnost, ki štiti abesinsko pravično zadevo, je naklonila v sedajnem suhem času dovolj dežja. Ob koncu progla-sa je poziv, naj se prebi-

Očetov greh.

Tedaj sta napuh in lakomnost prevpila vse dobre sklepe v njem: obljubil je Cenci tri tisočake, če testament izgine...

Drugi dan je Dvornik umrl. Že jutro na vrh je prišel župan z dvema občinskima možema, da poiščejo testament. Predejali so vse papirje rajnega, vse kote so preiskali, vendar niso ničesar našli. Čudili so se, da ni testamenta, in ko so odhajali, so menili: Je bil pač čudak.

Zdaj je šlo vse svojo pot, kakor jo kažejo paragrafi. Sodišče je postavilo Jozana, Dvornikovega nečaka, za edinega dediča, Juriju in Cenci ni priznalo ničesar. Tej je čez nekaj časa Joza plačal tistih tri tisoč in Cenca se je omožila z Blazinom. Zaradi dote je rekla, da ji je rajni Dvornik že poprej podaril večjo vsoto denarja. Jurij, ki po svojem očetu ni dobil niti počenega groša, se je bridko žalil in ni hotel več pri hiši ostati, ampak se je šel za krojača učiti. Preden se je spravil, mu je Dvornik dal dva tisoč rajniš. Ubogi, dobri Jurij je bil ves iz sebe in se svojemu dozdevnemu čobrotliku ni mogel dovolj zahvaliti. Nikoli ni mogel Dvorniku pozabiti, kako dobrotljiv mu je bil, ostal mu je najzvestejši prijatelj in ko se mu je rodil sin, je naprosil Dvornika za botra. Z Blazinovo Cenco pa je imel Dvornik križe. Zopet in

5 zopet je prišla po denar na posodo. Če ni več račdal, mu je namignila, češ, da je vso bogatijo njej dolžan. Sicer pa: saj mu vse povrne. Dobil pa ni od nje niti pare. Tako je dolg rastel in narastel in zdaj ga je bilo že za kakih dvajset tisoč dinarjev. Kakih petnajst njenih zadolžnic je hranil v omari, toda vse jih lahko zažge; vrnila mu itak ne bo nič. Niti opominjati je ni smel. — — —

Vse to je pripovedoval oče Dvornik sinu Tevžu; večkrat je težko zahropel, zaihtel in zastokal, in ko je končal, je s solznimi očmi rekel:

»Tevž, kaj praviš zdaj? Kajne, da sem hud grešnik? Zaničuj me, zapusti me; nič ti ne zamerim!«

»Zdaj šele prav ostanem pri vas,« je rekel sin, ki ga je očetova spoved pretresla; »smilite se mi, moj ubogi oče.«

»Da, da, ubog sem in nesrečen. Kar sem Dvornik, nisem imel srečne ure. Ne, ni res! S tvojo materjo sem bil srečen, zelo srečen, in ti si mi bil veliko veselje in dekletu tudi, Trezika in Nančka. Toda vest mi ni dala nikoli miru. Mnogo, mnogo sem razdal med uboge in sem upal, da bom krivico popravil. Večkrat sem sam sebe tolažil, da jaz nič hudega nisem storil, storila je Cenca. Ali to je prazna tolažba! Dokler je mati še živela, je bilo bolje; odkar pa je umrla, me silno tišči. Vedno vidim večnega Sodnika in pekel odprt; v sanjah mi prihaja Nana, tvoja mati, in me opominja: Joza, Joza, popravi,

upravičeno razburjeni in že komaj čakajo, da pride divjaški zločinec v pest pravice.

Nočni in skrivnostni požigalec je na delu po okolici Šmartna na Paki. V omenjeni okolici beležijo tekom treh tednov tri požare.

Dva zločina v Metliki. Dne 2. februarja v noči je bil umorjen v Metliki zidar Jakob Senčar iz Barkovelj pri Trstu. Umorjeni je bival v Metliki 20 let, star je bil 70 let in se je preživljal s priložnostnim delom. — Vlomljeno je bilo v Metliki v trgovino Ivana Valjavca in odnešenega blaga za 20.000 Din.

Izpred sodišča.

Obsojen slepar. V Mariboru je bil obsojen na pet mesecev strogega zapora 31-letni Karl Čebul, ki je izvršil svojčas več sleparij v Guštanju. Izvabil je z lažjo guštanjskima trgovcema Maksu Husarju in Janezu Miloniku 200 odnosno 2600 Din. Čebul, ki se je izdajal za nemškega letalskega oficirja, je zasledovan tudi od avstrijskih oblasti.

Oproščen suma dvojnega umora. Pred sodniki v Novem mestu se je zagovarjal te dni 43 letni železniški čuvaj Anton Paučič, doma iz okolice Metlike. Obtožen je bil, da je 5. junija l. l. umoril svojega tovariša Jožefa Kožar in njegovo ženo Terezijo. Kakor smo že poročali, so našli omenjeni zakonski par na postajališču Dobravice na Dolenjskem ob prihodu zjutrajnega vlaka v stanovanju umorjena. Sum je padel na sosednega čuvarja Paučiča, ki ni živel v najboljšem razmerju s Kožarjem. Pri obravnavi Pavčiču niso mogli dokazati nobene krivde in radi tega je bil oproščen. Grozen zločin še bo zanj prejel ostal zagonetka.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. ing. Erik Eiselt, kmetijski referent za naš srez in tajnik Zveze živinorejskih selekcijskih društev za svetlolisasto govejo živino v Soboti, je bil na lastno prošnjo premeščen za profesorja na banov. kmetijski šoli v Mariboru.

G. ing. Eiseltu, ki je tekom svojega večletnega dela v naši krajini delal v ljudski blagor na polju živinoreje in kmetijstva sploh, izrekamo na tem mestu zahvalo. — Začeli so zbirati prispevke za spomenik na grobu tragično preminulemu šoferju Lukašku. Darovalo je več oseb večje zneske in zlasti pošte so zelo agilne. Akcija za služi vse priznanje!

Vobno, svilo, sukno in drugo manufakturno blago v veliki izbiri po ugodnih cenah pri

ANTON MACUN V MARIBORU

Hranilne knjige Spodnještajerske hranilnice v Mariboru se jemljejo v račun brez odtegljaja.

Gasilstvo v Slov. krajini. Kakor kaže statistika koncem l. 1935, je gasilstvo v Slov. krajini zelo razširjeno. Soboška gasilska župa šteje 99 čet z 2317 člani. Ta župa je po številu čet in članov najmočnejša v državi. Lendavska župa šteje 40 čet in 901 člana. Skupno je v Slovenski krajini 139 čet s 3218 člani. Soboška in lendavska četa že obstojata nad 50 let. Naši gasilci pa ne delujejo samo v delu in reševanju pri požaru, temveč so tudi precej delavni prosvetni delavci.

Smrtna nesreča vsled neprevidnega ravnanja s patrono se je zgodila v Veliki Polani. Pri Ternarjevih se je zgodila velika nesreča. Najmlajši sin Matjašek se je dne 25. jan. igral s patrono, jo nekaj rezal, hoteč jo odpreti. Eksplozirala mu je v roki in učinek je bil strašen. Na levi roki mu je odtrgalo 4 prste, na levi strani prsi pa je zadobil kot dlan veliko razmesarjeno rano, da so se videla pljuča in je sapa pri dihanju uhajala skozi rano. Hitro mu je domači duhovnik podelil sv. zakramente, potem so ga spravili v bolnico v M. Soboto, kjer pa je precej izdihnil. Ponesrečeni je bil priden šolar, ki je zelo pogostokrat hodil ob delavnikih k maši in obhajilu. Dogodek je pretresel vso občino; vse sočustvuje z ubogo družino, ki je na tako tragičen način zgubila sina. Sestra pokojnega je še le pred par dnevi prišla domov iz Francije, kjer je bila 5 let.

Črenovec. Prosvetno društvo bo imelo na željo članstva v nedeljo dne 9. februarja, popoldne po večernicah, v mali dvorani »Našega doma« izredni občni zbor.

Črenovec. Premeščen je iz Ljutomerca k nam kot kaplan g. Trobina Stanislav. Kaplana, ka-

terega že od otroštva g. Bejeka nismo imeli, zelo potrebujemo in željno pričakujemo. G. Trobina poznamo že iz Ljutomerca kot dobrega prosvetnega delavca in voditelja. — V nedeljo dne 2. februarja je bila poročena v naši cerkvi Sobočan Marija iz Žižkov. Imenovana je bila vrla mladenka in zvesta članica Prosvetnega društva. Za moža si je izbrala Hozjan Ludovika, čevljarkega pomočnika iz Žižkov. Mlademu paru želimo obilo sreče!

Turnišče. Naša narodna osemrazredna šola je izgubila dve dobri učiteljski moči. Premeščena sta bila od nas g. Mlaker Franc k Sv. Barbari v Halozah in gđc. Zahnfuchs Julija na šolo na Hotizi.

Nedelica. Posestnik Bakan Štefan je bil na predlog kmetijskega ministra odlikovan z redom sv. Save V. stopnje za zasluge pri pospeševanju kmetijstva. G. Bakanu, ki je naš odlični somišljenik, iskreno čestitamo k visokemu odlikovanju!

Velika Polana. Prosvetno društvo je dne 26. januarja priredilo v šoli gledališko predstavo. Potem so člani pevskega odseka prav dobro prednašali spevoigro »Mlada Breda«. Prišli so tudi gostje iz Črenovec, Kapce, Gaberja in drugod. Ob koncu je močan moški zbor nad 30 pevcev zapel ob splošnem odobravanju dve umetni in eno narodno pesem. Še enkrat kaj takega!

Velika Polana. Prošlo leto je bilo rojenih 53; umrlo 24 oseb. Od teh so bili 4 stari nad 70, dve osebi nad 80 let. Sv. obhajil je bilo 19.000, en tisoč več, kakor lani. Poročenih je bilo 14 parov. Izseljencev imamo 162, največ v Kanadi in na Francoskem. Za versko življenje skrbijo 4 Marijine družbe, katerih vsaka ima v mesecu svojo nedeljo. Prva nedelja je moška, druga ženska, tretja fantovska, četrta deklinška. Otroci Marijinega vrta, v katerem so vsi šolarji, pa se vmes razdelijo. Tudi pri nas se dogajajo nerednosti, kakor menda povsod. A sodba nekega lista, »da gre Polana rakovo pot«, je pa menda le pronagljena, če ne celo krivična.

Gornja Bistrica. Dne 27. januarja je umrla pri nas Kustec Rozalija, rojena Cigan, žena Kustec Matjaža, posestnika in občinskega odbornika v starosti 62 let. Imenovana je bila poštena žena in spoštovana daleč na okoli. Pokopana je bila dne 28. januarja. Pogrebno svečanost sta opravila čc. gg. župnika Zadravec

drugače se ne vidiva! Strašno je to, Tevž, ti si misliti ne moreš, kako strašno je.«

Nekaj časa sta molčala. Štari se je tresel kakor trepetlika, mladi pa je bil blede ko zid. Tedaj je oče zavpil:

»Tevž, tega vendar nočeš, da pridem v pekel. Kajne da ne, Tevž?!«

»Ne, ne, ne, oče!« je zahripal sin. »Zaradi tega ne smete trpeti, oče!«

»Tedaj boš ti revež, Tevž, tebi ne ostane nič več.«

»Revščina ni najhujše.«

»Najhujše ne, gotovo ne. Hujša je sramota. Zaradi mene je vseeno. Ali da boš ti zaradi mene ob dobro ime, to, to me strašno boli.«

Tevž je prijel očeta za roko in rekel prisrčno:

»Pomirite se, oče! Zdaj se bova po pameti zmečila. Kaj pravite, kaj bi bilo, ko bi Juriju, krojaču, vse povedala in lepo vse z njim uredila?«

»Nikar, nikar!« se je branil štari. »Še v oči bi mu ne mogel pogledati, kaj šele svoj greh priznati. Saj bi tudi nič ne pomagalo, nič, nič...«

»Jurij je dober. Morda bi se dalo z njim tako napraviti, da bi bilo na vse kraje prav.«

»Tega ne bo mogel, ne bo. Otroka ima: sina financarja z revno plačo in hčer. Že zaradi otrok ne more nič popustiti.«

»Poizkusiti bi mogla.«

»Ne, ne! Prosim te, Tevž. Od sramu bi me bilo

konec, ko bi me Jurij pogledal s svojimi velikimi očmi.«

»Kaj boste potem, oče?«

»Na sodnijo pojdem in jim vse povem. Sodnija bo že napravila, da bo prav.«

»Potem se bo vendar razglasilo in ljudje bodo vse izvedeli.«

»Moj Bog, saj drugače ni mogoče! Da mi le z Jurijem samim ni treba govoriti! To bi mi bilo najstrašnejše.«

Zopet sta umolknila. Tevž je stisnil obrvi in napeto premišljal. Potem je rekel odločno, skoraj osorno:

»Pred sodnike ta reč ne sme priti, oče!«

»Mora, mora,« je stokal štari. »Dovolj sem trpel vse življenje. Na večno ne morem trpeti, na večno ne.«

Sin je nekoliko preudarjal, nato pa spregovoril: »Poslušajte, oče! Nikomur ni treba o tem nič vedeti. Midva sama bova vse uredila.«

»Kako? Kako?«

»Prepisali mi boste domačijo.«

»Seveda tebi. Komu pa? Dekleti sta svoje dobili, vsaka petdeset tisoč. Izplačani sta.«

»Potem vzamem jaz vso stvar nase. Odslej je to moja zadeva. Čujete, oče? Moja! Vi ste je odrešeni.«

»Kaj, ti? Ti? Ti hočeš... Toda Jurij mora priti do svoje pravice.«

valstvo cele Abesinije zahvali Bogu za zadnje velike zmage v severni pokrajini Tigre.

V Abesiniji je padel.

»Koroški Slovencec poroča iz Žitare vasi na Koroškem: V naši bližnji okolici stanuje slovenska družina Grohar z Goriškega. Lansko leto je zapustil starše in sestre sin France ter se podal nazaj v domovino. Zanj je bil povratek v domovino usoden, moral je v italijansko vojsko in nato v Abesinijo. Pred nekaj dnevi je dobila njegova sestra, ki je poročena v naši fari, uradno poročilo, da je brat France padel v Abesiniji. Torej je moral ubogi fant med prvimi ogenj za domovino, ki tako mačehovsko ravna s Slovenci.

In Klekl, katere se je udeležilo veliko ljudstva. Naj ji bo lahka zemlja, domačim pa naše iskreno sožalje!

Dolnja Bistrica. Dne 26. jan. je imela Prost. gas. četa v šolskih prostorih občni zbor. Članov je bilo navzočih okrog 37. Bivši poveljnik se je odrekel poveljstvu, ker odpotuje v tujino. Za poveljnika je bil izvoljen Glavač Mirko, kovaški pomočnik, za orodarja pa Žabota Štefan, tesar.

Sv. Sebeščan. Kakor izgleda, bomo letos le prišli do »božjega groba«. Cerkevni odbor je sklenil, da se naj postavi grob še pred Veliko nočjo. Tako se bo želja farnikov po dolgem času izpolnila. Tudi križ farni bomo postavili, ki je bil tudi potreben, da se bomo ob procesijah v križevem tednu vedeli vsaj kje ustaviti. Denar za božji grob in za križ je nabran, milodari se še vedno sprejemajo. — »Slovenski gospodar« se lepo širi. Je precej naročnikov, ki so plačali celoletno naprej. Naročniki, pridobivajte še no-

ve naročnike! Naroči in plača se lahko tudi v župnišču. — V Moščancih je šola pridobila novo, primerno učilnico. Le še eno učno moč bi rabili.

Gornja Lendava. Kmečka posojilnica je sklenila, da bo še letos postavila svoj dom. Posojilnica je pač kmečka, zato nima milijonov, ima pa marljivo in pošteno vodstvo, ki bo z malimi prihranki, nabranimi od ustanovitve sem, zgradilo svoje poslopje sebi in vsem našim ljudem v korist. — Prosvetno društvo se bo ustanovilo pri nas. V kratkem bo ustanovni občni zbor. Veselijo se ga vsi naši pošteni fantje in možje, v njem bodo dobili sebi potrebno izobrazbo in tudi zabavo. Zato se vsi fantje in možje odzovite vabilu in vstopite v res naše društvo!

Kuzma. Govori se, da bo Kuzma postal nova župnija. Z veseljem so sprejeli naši verniki to vest. Kar ta točen bi jo že radi imeli. Pa tako hitro ne gre!

lepa, zato jo pridite pogledat v prav obilnega številu.

Brežice. Gospodarski tečaj se bo vršil v nedeljo dne 9. februarja ob 9. uri dopoldne v risalnici meščanske šole v Brežicah. Na tečaju so tri predavanja za naš okoliš in sicer iz vinogradništva, sadjereje in prašičjereje. Predavali bodo prvovrstni strokovnjaki v posameznih panogah. Zato vabimo vse, da se tečaja v nedeljo udeležijo v lastnem interesu v čim večjem številu!

Radna pri Sevnici. Kakor vedno je zlasti v zimskih dneh mnogo življenja v našem Mladinskem domu. Skoro vsako nedeljo je na programu gledališka prireditvev, akademija, skioptično predavanje ali kaj podobnega. Ob sredah so redni prosvetni sestanki, h katerim prihajajo fantje iz oddaljenih vasi. Posebno delavni so pri Katoliški akciji. Igra »Pod sovjetsko zvezdo«, ki smo jo uprizorili na Štefanovo, je zelo času primerna, zato smo jo ponovili v Slomškovem domu v Sevnici.

Slovenci v Zagrebu. Zadnje tedne imamo pa res razgibano društveno življenje. Kar vsako nedeljo po ena predstava v Jeronimski dvorani. Najprej je priredilo Slomšekovo prosvetno društvo veseligr »Izbirčna nevesta«, kjer smo se prav pošteno razveselili in nasmejali. Potem so imela naša dekleta (Marijina družba) svojo božičnico: uživali smo prelepo petje ženskega zbora in se od srca smejali ob igranju. Vsem zagrebškim Slovenkam priporočamo, naj se vpišejo v Marijino družbo, enako pa tudi onim, katere pridejo v Zagreb; tem je dobra družba še potrebnejša. Isto nedeljo (26. januarja) je v Slomškovem društvu predaval o življenju na drugih svetovih (zvezdah) akademik g. Matija Rova. No in na Svečnico zvečer so se postavili naši katoliški študentje »Daničarji« z vojaško igro »Konec poti«. Vojne grozote so nas pretresle, čeprav smo jih gledali samo v igri. Pri tej prireditvi smo videli vso izbrano družbo zagrebških Slovencev.

DRUŠTVENE VESTI

Marenberg. Po daljšem spanju se je naše Kat. prosvetno društvo spet zdrnilo kakor tisti, ki so šli pred kratkim jazbeca lovit, ter priredi v nedeljo 9. februarja popoldne ob 1/4. uri pri g. Brudermanu času primerno igro »Trije tički«. V razmerah, v katerih živimo, bo to najcenejše in najprimernejše pustno razvedrilo; zato se vsi vabijo, naj pridejo takrat pogledat zbrane Tičke pri njihovem delu, ki ne poznajo ne krize, ne slabše volje, in se bo vsak za malo denarja spet enkrat od srca nasmejati.

Št. Peter pri Mariboru. Na pustno nedeljo, dne 23. februarja, priredi igralska družina prosv. društva popoldne po večernicah v samostanski šoli lepo igro, h kateri že sedaj vse prijazno vabimo.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« vprizori v nedeljo 9. februarja ob 3. uri popoldne v dvorani Narodnega doma Nušičevo komedijo »Sumljiva oseba«.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Prosvetno društvo pri Sv. Juriju v Slov. goricah priredi v nedeljo dne 9. februarja popoldne ob treh v prostorih

gospe Krajnc igro »Pri kapelici« in razne pevске točke.

Negova. Naše Katoliško prosvetno društvo bo imelo v nedeljo dne 9. t. m., popoldne po večernicah, v graščinski dvorani svoj redni občni zbor z zanimivim predavanjem o pomenu katoliške prosvete.

Središče. Društvo Narodna prosveta v Središču ob Dravi vprizori v nedeljo dne 9. februarja veseligr »Trojčki« v treh dejanjih. Prijatelji smeha in zabave, pridite!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše Prosvetno društvo vas vabi za nedeljo dne 9. februarja v Pergerjevo dvorano, kjer naši igralci vprizorijo Molièrovo komedijo »Skopuh«. Dosedaj ste gledali bolj resne igre, pri tej šaljigri pa se boste pošteno nasmejali. Pridite vsi, sosede in domači, v velikem številu k nam! Igra traja okoli dve uri. Vstopnina znižana.

Tešarje. Naše Prosvetno društvo je v nedeljo dne 1. januarja svečano proslavilo svojo 25letnico. Ob tej priliki je bilo imenovanih tudi več oseb, ki imajo velike zasluge za prosvetno društvo, za časne člane. — V nedeljo dne 9. in dne 16. februarja bo v društveni dvorani ob štirih popoldne predstava ljudske igre s petjem in godbo v petih dejanjih »Črne žene«. Igra je zelo

Ali si že obnovil naročnino?

Razkol v abesinski ali koptski cerkvi.

Vladajoča večina v Abesiniji* je krščanska in so to takozvani koptski kristjani, ki imajo svojega lastnega cerkvenega glavarja, kateri se imenuje »abuna«. Po poročilu iz abesinskega svetega mesta Aksum na severu, katerega so zasedli Italijani, se je postavila severnoabesinska cerkev pod vodstvom abune Afre Abrahama pod pokroviteljstvo italijanskega kralja. To pokroviteljstvo je bilo od duhovščine proglašeno na svečani seji. Razkol v koptski cerkvi podpirajo Italijani in je postal bridka istina. V glavnem stanu neguša Heile Selassie se mudi pravi abuna Ciril kot vrhovni poglavar kopt-

»Vse mu povrnem. Še pare ne bo utrpel.«
 »In povedal mu ne boš, dokler bom živ?«
 »Ne, dokler ste živi, in tudi potem ne. Nikoli!«
 »Kaj praviš, Tevž? Kako se boš tega lotil?«
 »Zaupajte mi, oče, in nič ne sprašujte! Ze vem, kako.«

»In za goljufijo ne bo nihče zvedel?«
 »Nihče nikoli! To vam sveto obljubim.«
 »Tevž! Tevž!« je kriknil oče.
 Izenada je sklonil glavo na sinovo ramo, krčevito se ga je oklenil, iz prs pa mu je zahroplo.
 »Ježeš Marija! Oče, kaj vam je?« se je sin prestrašil.

Pol minute je stari še hropel in strmel v sina s široko odprtimi očmi. Potem si je globoko oddahnil in zašepetal: »Moj Bog, zdaj sem mislil, da bom umrl. Srce mi je obstalo in pred očmi mi je bilo vse temno.«

Naglo je potegnil sin iz žepa steklenico žganja.
 »Nate, oče, pijte!«
 Stari je malo goltnil; videti je bilo, kakor da se bo začel kozlati. Čez nekaj časa je dejal:
 »Hvala Bogu, zdaj mi je odleglo.«
 »Da bi le doma že bila!« si je v strahu želel sin.
 »Ne, Tevž, domov ne pojdeva. Peljala se bova v mesto k dohtarju. In še neki drug opravek imam.«
 »Preveč vam bo, oče.«
 »Ne, navzdol grem laže kakor navzgor.«

Sin mu je pomagal, da je vstal, in ga nekaj pota še podpiral, potem pa je šel oče sam do vasi. V krčmi »Pri pošti« je pojedel skledico tople juhe in popil lupico vina. To ga je okrepcalo, da se je brez težav pripeljal v mesto. Tu sta takoj šla v bolnišnico k zdravniku. Ta ga je skrbno preiskal in dejal, da ima hudo srčno napako, ki jo je dobil ali od prevelikega napora ali pa od prevelikega razburjenja. Naročil mu je, da se mora zelo varovati, ne sme hoditi v hrib, niti po stopnicah ne, da, še pripogibati se ne sme. Zapisal mu je neke kapljice, ki naj jih jemlje, kadar ga bolezen huje napade.

Tevž je zdravniku že na licu bral, da za očeta ni več mnogo upanja; to ga je močno potrlo. Stari pa se ni prav nič zmenil. Od zdravnika sta šla k »Dalmatincu« in se pokrepčala. Nato je hotel oče v samostan. Tu je šel k nekemu staremu patru v celico in ostal pri njem več ko eno uro. Ko se je vrnil, je bil videti zdelan, oči pa so mu gledale mnogo bolj vedro ko prej.

»Tevž,« je zašepetal, »zdaj mi je lahko. Kakor da bi mi bil vzet mlinski kamen s srca, tako se mi zdi. — Kajne, Tevž, nate se smem zanesti?«

»Popolnoma, oče! To je zdaj moja reč. Na svojo vest sem jo vzel, oče.«

»Da, priden si, Tevž, hvala Bogu! Bog ti bo povrnil, Tevž.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Dne 30. januarja smo izročili materi zemlji na pokopališču na Pobrežju truplo rajnega Jožefa Volavškega, upokojenega sodnega uradnika. Pokojni je bil doma od Sv. Miklavža na Polju. Dolga leta je bil uslužben pred vojno na okrajnem sodišču v Kozjem. Precej let je služboval v Mariboru, kjer je tudi stopil pred leti v pokoj. Bil je vzgleden krščanski mož, skrben oče in spoštovan od vsakega, ki ga je poznal ali je imel z njim službeni opravke. Dobremu Jožetu bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalmi naše sožalje!

Otiški vrh pri Dravogradu. Dne 13. januarja je za vedno zatisnil svoje oči blag in vsega spoštovanja vreden mož Miha Pobežnik, ro domače Gašperjev oča, v starosti 75 let. Vestno se je držal Kristusovega načela: »Kar daste mojim najmanjšim, daste meni!« Ni ga bilo človeka, ki je prišel pod njegovo streho, naj si je bil poznat ali nepoznat, ki bi ne bil prijazno sprejet ter odšel z dobrim vtisom. Koliko lačnih je nasitil, kolikim revnim je pomagal, prepričan, da Bog nagradi takšno delo kršč. usmiljenja z bogatim blagoslovom! Ko je bil na mrtvaškem odru, so prišli ga kropit od blizu in od daleč, veliko so molili, zraven pa tudi prepevali prelepe pesmi. Njegov pogreb se je vršil ob veliki udeležbi. Počivaj preblagi mož v miru! Preostalim pa iskreno sožalje!

Marenberg. Dober del starega Marenberga je šel v grob, bi se lahko reklo ob smrti in pogrebu dolgoletnega organista in cerkovnika Antona Domanjko, ki je umrl v nedeljo, dne 26. januarja. Rojen je bil 10. januarja 1860 pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji kot sin učitelja. Služboval je nekaj časa v Sopotih v marenberškem okraju, potem pa celih 52 let v Marenbergu. Bil je šaljiv in skromen v svojih potrebah. Večkrat je dejal, da župnikov in dekanov se pač spominja v Marenbergu, gospodov kaplanov pa ne vseh, jih je bilo preveč, najbolj se spominja g. dr. Korošca. Doma iz Slovenskih goric, kjer je petje doma, je ljubil petje in glasbo, in petje je tudi

v Marenbergu doma. Najboljši pevski zbor je bil za časa g. kaplana Antona Kolar, ki je bil pozneje župnik pri Sv. Ilju pri Velenju, a tudi v poznejšem času so bili dobri pevci. Rajni je ne goval tudi glasbo in dokler so bili sodelavci na razpolago, tako približno do konca svetovne vojske, je bila ob večjih praznikih v župni cerkvi vedno instrumentalna latinska maša, tako je bilo tudi pri Sv. Janezu za god dne 16. maja pri veliki maši ob 10. Počivaj v miru!

Sv. Barbara v Halozah. Pretečeni mesec smo pokopali vrlega moža in vzornega gospodarja Vida Gavez iz Medribnika v 78. letu njegove starosti. Bil je dolgoletni naročnik »Slov. Gospodarja« ter kaj rad čital poučljive članke, iz katerih je zajemal nauke za svoj gospodarski napredek. Bil je mož poštenjak in miroljuben sosed ter dober katoličan. Ob grobu je g. župnik Grobler v svojem ginljivem govoru opisal njegovo življenje. Prestal je dve operaciji v ptujski bolnici. Šele po drugi operaciji, ker je njegovo stanje bilo nevarno, si je želel vrniti se domov. Preden pa se je pripeljal do domače hiše, je tik pred svojim domom izdihnil svojo dušo. Počivaj v miru, blagi mož! Preostalim naše sožalje!

Negova. Po kratki, mučni bolezni je izdihnil 30. januarja znani gostilničar »Pri zadnjem grošu« ob cesti iz Ivanje k Negovi, 69letni Jakob Kozar. Bil je znan kot pošten izvrševalec svoje obrti, prava slovenska grča, res značajan mož.

Mozirje. Dne 30. januarja smo spremljali k večnemu počitku posestnico iz Lepe njive Ano Fužir, rojeno Marolt, komaj 40 let staro. Rajnica je bila blaga žena in tovarišica svojemu možu, dobra mati štirim nedoraslim otrokom, skrbna gospodinja, najboljša sestra številnim bratom in sestram in velika dobrotnica revežem. Fužirjeva hiša je pravi vzor trdne slovenske krščanske hiše, kjer je vsakdo gostoljubno sprejet in kjer je rajnica, dokler je ni položila na posteljo zavratna bolezen, imela za vsakogar prijazno besedo in odprto srce. Zato je pa bila

deležna ob smrti tolikega odkritosrčnega spoštovanja, ljubezni in hvaležnosti, kot malokdo! Cele trume ljudi vseh slojev so se vrstile in so molile ob njeni mrtvaški postelji in ogromno množico ljudi je združil njen pogreb. Počivaj v miru, dobra žena in mati, v življenju tako nežna in skromna, a vendar tako odločna, kadar je šlo za dobro stvar, in tako vdana v božjo voljo! Njeno težko preizkušeno družino pa naj tolaži On, ki jo je vzela k sebi po plačilo za dobra dela. Tragična je ta smrt tembolj, ker se je v hiši pokojnice, katero je prišel kropit, nenadoma zgrudil in po kratkih trenutkih preminul posestnik iz Lepe njive po domače Gaber. Tudi on je bil dober mož in skrben oče in tudi on zapušča težko vžaloščeno družino, od katere so starejši otroci že sodelovali v katoliških organizacijah. Naj ljubi Bog tolaži tudi to družino, ki je prizadeta tem bolj, ker je prišla smrt tako nenadoma. Težko si je misliti bolj tragičen slučaj, nego videti očeta oditi zdravega iz hiše, a po kratkih urah prinešenega mrtvega domov. Da bi bila mera polna, je dne 30. januarja pri spravilu lesa v dolini pod Sv. Križem pri Belih vodah ubilo 23letnega fanta po domače Majdačevega iz Lok pri Mozirju. V tej družini, ki jo tudi zasleduje nesreča, si je pred nekaj časom pri enakem delu zlomil nogo brat ponesrečenega. Splošno sočustvujemo tudi s to družino.

Teharje pri Celju. V nedeljo, dne 12. jan., je umrla na Teharju v visoki starosti 90 let najstarejša občanka zasebnica ga. Marija Kvac, mati pokojnega šolskega upravitelja v šmartnem v Rožni dolini g. Ivana Kvac in vdove po profesorju ge. Josipine Novak v Celju ter posestnice Terezije Gradišnik v Pečovju. Pokojnica se celo svoje življenje ni pokazala bolna in je čitala knjige in časopise brez vsakih očaj; najljubši časopis sta ji bila »Slov. Gospodar« in »Nedelja«. Rajnica je zapustila 22 vnukov in 7 pravnukov. Kako je bila pokojnica priljubljena pri svojih sosedih in znancih, je pričal njen pogreb, ki se je vršil 14. januarja ob 15. uri na teharskem pokopališču ob obilni udeležbi. Bodi ji ohranjen časten spomin! Svojem iskreno naše sožalje!

Laški okraj. Zadnji čas sta umrla dva duhovnika, ki sta v laškem okraju, kjer sta službovala, bila tudi priljubljena politična delavca. Pokojni stolni kanonik je najlepša svoja leta

Zvečer sta se vrnila. Težavna je bila pot od Podkrajja v hrib. Čeprav sta vsakih deset, dvanajst korakov počivala, je starega vendar tako dajalo, da sta hodila dve tolsti uri do doma. Tu je očeta zopet hudo prijel, toda zdravnikove kapljice so mu hitro pomagale.

Odslej je ostajal Tevž večidel doma pri očetu. Ta mu je dal vse listine, da jih je sin uredil, in spisal testament. Za čudo se je počutil zdaj stari Dvornik mnogo bolje. Dolgo pa to ni trajalo; konec meseca kolovoza ga je začelo zopet huje grabiti okoli srca in starec je zelo oslabil. Želel je, da pridejo gospod; pobožno se je spovedal in sprejel sveto popotnico ter se popolnoma vdal v voljo božjo.

Tevž je še zmirom upal, da bo zdravnik mogel kaj pomagati, in je še večkrat šel v mesto k njemu. Ta pa je rekel, da se čudi, da bolnik še živi; kajti tako hude srčne napake ni več mogoče pozdraviti, jedva če je mogoče olajšati bolečine. Zato je prav, da je vsak dan pripravljen na smrt.

Nekega dopoldne v septembru je prišel mladi Dvornik mimo Zvonika. Ko je videl, da so duri odprte in se iz dimnika kadi, je stopil v hišo. Marta, ki je bila v kuhinji, je čula korake in hitela gledat, kdo pride. V preprosti, pa čedni delovni obleki je bila skoroda prav tako lepa kakor v nedelni. Ko je zagledala mladega moža, je zardela in vsa zmedena rekla:

»Tevž? Dober dan! Ali si k nam prišel?«

»Pravzaprav ne,« je odvrnil. »Pot me je pripeljala mimo pa sem malo pogledal k vam. Kje so vaši ljudje?«

»V travniku so vsi. Popoldne bomo otavo vozili, zato moram prej skuhati.«

»Ali imaš kaj časa zame? Nekaj bi te prosil.«

»Seveda,« je pritrčila in ga peljala v družinsko sobo. »Vesela sem, če ti morem kaj storiti.«

Ko se je usedel, je rekel:

»Ne bom te dolgo motil. Glej, tu sem si napisal nekaj rož in koreninic! Napovedala mi jih je stara Klužarica; pravi, da bi očetu dobro dele.«

Marta je pregledala listek.

»Da,« je dejala, »za srce so. Menda bom imela vseh nekaj. Kako pa je očetu?«

»Nič kaj dobro. Krči so vedno hujši; ne smem jih pustiti ne podne ne ponoči same.«

»Moj Bog, kako se mi smilijo!«

»Tudi meni. Tako hudo jih je gledati, ko jim ne morem pomagati!«

»Rada bi prišla, da bi ponoči bila pri njih. Pa ne morem. Ljudje bi si brusili jezike.«

»Kako rad bi te prosil! Pa imaš prav. Zdaj grem tja h Gradišniku po Trezo, po sestro, da pride očetu streč.«

»Ali pa bo Gradišnica mogla?«

ske cerkve. Ciril je bil posvečen za abesinskega »papeža« od koptskega patrijarha v Aleksandriji. To posvečenje manjka abuni Afre Abrahamu, ki v resnici ni pravi abuna, ampak ga je smatrali samo za predstavitelja one abesinske duhovščine, ki je ostala v Aksumu po zasedbi mesta od Italijanov. Ti svečeniki so se zavsem podvrgli italijanski oblasti, kar bo pa ugledu koptske cerkve v ostali Abesiniji samo znatno škodovalo.

Naslov

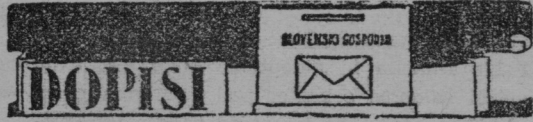
rajnega abesinskega neguša Menelika se je glasil: Menelik II., kralj vseh kraljev, zmagoviti lev rodu Juda, lajtnant ali podporočnik samega Boga.

(Dalje sledi)

prebil v laškem okraju kot župnik pri Sv. Lenartu in v Trbovljah. Zivahno je posegal v takratne volilne borbe kot zelo priljubljen govornik. Občina Sv. Lenart se ima njemu, in sicer v prvi vrsti, zahvaliti za svojo ustanovitev. Pokojni g. župnik Končan, ki je umrl v št. Pavlu, pa je posebno kot kaplan v Laškem veliko storil za povzdigo slovenske narodne zavesti. Obe ma bodi Bog bogat plačnik!

Sv. Miklavž nad Laškim. V soboto dne 18. januarja je šel 74letni Jurij Salobir, prevžitkar v

Lažišah, na kolone k svojim sorodnikom v Čret, teharske župnije. Pri klanju drugega prašiča mu je postalo slabo, od kapi zadet je takoj izdahnil. Rajni Salobir je bil rojen pri Sv. Vidu pri Planini, kjer je imel posestvo. Od Sv. Vida se je preselil k Sv. Rupertu nad Laškim, od tam v vas Kol pri Hrastniku. Iz Kola se je pa preselil na Sladko goro. Leta 1930 je kupil posestvo v naši župniji, katero pa je pred leti oddal svoji hčeri. Rajni je bil zelo skrben gospodar. Svetila mu večna luč!

Marenberg. V noči od 16. na 17. januarja proti jutru je bil spet izvršen tatinski pohod na župnišče v Marenbergu. Zlikovci so prišli skozi klet, a pri daljnem dolgoprstnem delu so bili k sreči ugreznani, tako da so odšli praznih rok.

Sv. Anton na Pohorju. Saj pravimo: podjetnosti je med Slovenci premalo! Kako imenitno bi shajali pri nas mlinarji z mlini na veter pri tem vetru, ki odnaša skodle raz streh, podira drevje in bajte ter nas dela gluhe in nagijušljive. Pa ni tako hudo, saj dobro slišimo, kaj se godi po svetu. Celó z Abesinijo smo v zvezi, ker imamo Antončane, ki se pišejo Ras. Če kaj napredujemo? O, da! Lani je umrlo 5 ljudi, samo starci in starike, rodilo pa se jih je 15, ki še vsi živijo. Ali ni zdrav kraj Sv. Anton? Ljubimo tudi »svobodo«, zato si je naložil zakonski jarem samo eden par. Imeli bomo, upamo, tudi gospodinjski tečaj, da bodo naša dekleta in naše gospodinje znale skuhati kaj dobrega.

Št. Peter pri Mariboru. Nekaj, česar ne pomnijo najstarejši ljudje, se je pripetilo v zadnjem času pri nas. Namreč kar dva odpada od katoliške vere. In sicer sta to bila krojač Kloyčnik Matija iz Dogoš in Likovec Marija iz Trčove.

Bohova pri Mariboru. V ponedeljek dne 27. januarja, okoli 6. ure zvečer, je izbruhnil požar v gospodarskem poslopu g. Ignacija Rajzman. Živino so otehi, a zgorelo je precej poljedelskega prodja, razni stroji in tudi vsa krma. Domači gasilci so s svojo požtrvovalnostjo preprečili, da se ogenj ni razširil še na stanovanjsko hišo, ki stoji komaj par metrov oddaljena od gospodarskega poslopa in je tudi krita s slamo. Pogorelec je tem bolj prizadet, ker je bil zavarovan za malenkostno svoto komaj 12.000 Din. Na pomoč so še poleg domačih gasilcev prihiteli gasilci iz Hoč, Razvanja, Radvanja, Studence in Pekar. Gasilci iz Maribora pa so prihiteli kar z dvema motorkama. Sumi se, da je bil ogenj najbrž podtaknjen.

Vurberg. Zavladalo je veselo svatovsko razpoloženje. Prvi delež k temu je doprinesel g. Josip Krepelc, organist, predsednik Katoliškega prosvetnega društva in tajnik krajevne JRZ na Vurbergu, ki se je v nedeljo dne 26. januarja poročil v Vurbergu z Marico Stres iz žetalske župnije. Obilico božjega blagoslova! Na veselih gostiji so svatje nabrali za domačega četrtočolca 50 Din. Bog povrni darovalcem!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Kakor povsod, tako tudi v naši župniji naši zavedni možje in fantje v velikem številu pristopajo v novo JRZ ter podpisujejo priglasnice. Tukajšnja filijalka slavne JNS »državne hrbtnice« pa šteje baje samo nekaj čez en ducat članov; med to »ogromno armado« je tudi nekaj takih, ki so se svoj čas bavili z grdim poslom denuncijantstva. Kdor bi bil na to pozabil, mu lahko prihodnjič malo osvežimo spomin. Obenem bi priporočali gotovim osemam, naj jih preveč ne vznemirja, ako ima orga-

nizacija JRZ že čez 200 članov; naj s podplati in tudi z jezikom štedijo za najboljšega, kot pa da nagovarjajo naše ljudi, da naj svoje podpise za JRZ prekličajo. Za enkrat dovolj. Drugikrat pa si bomo od blizu ogledali razne bolezni, ki hudo napadajo ter razjedajo »že itak skromne« JNS možgane, kakor n. pr. v vodi, ki baje gre dr. Korošcu v grlo; ta voda je namreč zalila JNS-diktatorje.

Ptujski Odbor za postavitve spomenika Viteškemu kralju v Ptuju se je ponovno obrnil na vse merodajne faktorje, da bi prispevali čim preje svoj prispevek. Zgraditi se namerava namreč kot spomenik »Dom za tuberkulozne«. Ta dom je zelo potreben za tujski srez, ker je znano, da je v ptujskem srezu število jetičnih razmeroma zelo visoko. Pričakuje se, da ne bo nikogar, ki ne bi dal svojega prispevka za zgradbo tuberkuloznega doma. — Prosvetno društvo v Ptuju je imelo svoj redni občni zbor v nedeljo 26. januarja ob polnočnem udeležbi članstva in prijateljev društva. Občni zbor je vodil predsednik Prosv. društva g. p. Mirko Godina, gvardijan minoritskega samostana. Društvo je pri-

Motnje v črevih

emotica vsled zapeke sé odpravijo z uporabo naravne. 1275

Franz-Josefove

grenke vode.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

redilo več iger, med drugim tudi Petančičevo »Miklovo Zalo« na prostem. Društvo ima svojo prosvetno knjižnico s 1837 knjigami. Izposojevalcev je bilo rednih nad 360, kar znači zelo lep napredek in zanimanje za knjigo. Dohodkov je bilo 15.000 Din, izdatkov 11.000 Din. Čistega je sedaj v blagajni 4000 Din. Po poročilih je bil ponovno izvoljen stari odbor s predsednikom g. p. Mirkom Godinom na čelu. Odbor se je radi preobilice dela razširil za dva odbornika. Želimo Prosv. društvu obilo božjega blagoslova na polju katoliške prosvete.

Cirkovec na Dravskem polju. Cirkovska gasilska četa vprizori v nedeljo dne 9. januarja ob treh popoldne, velezabavno predpustno burko »Dekletu je treba moža«.

Tinje na Pohorju. Bilanca o ljudskem gibanju v naši župniji v preteklem letu: rojenih 26 in 11 moških 13 in ženskih 13. Mrličev smo imeli 18 V grobu smo vsi enaki, tega se zaveda najbolj nemila smrt; zato nam je pokosila 7 moških in 11 žensk, od teh 7 otrok in 11 odraslih; najstarejši moški je bil star 82 let, ženska 76 let. Sv. obhajil se je tekom leta razdelilo okoli 2600. Še tega ne smem pozabiti, da je bil lansko leto dolg predpust; priseglo jih je večno ljubezen in zvestobo 13 parov. — Letošnja zima je bolj mila, posebno pri nas na Pohorju, kjer je rada huda zima. Kakor sedaj kaže, je pričakovati dosti sadja, vina in živeža. Bog nas varuj uim in nezgod!

»Delavska fronta« — tednik za delavce!

V Mariboru izhaja tednik »Delavska fronta«. Namenjen je za vse delavce, kateri delajo v industriji, v rudnikih, za pose, kmetijske delavce in viničarje. Zanimivo pa tudi za vse, ki se zanimajo za socialna vprašanja. List namreč zastopa stališče, kakor so ga v tem oziru določile papeževe okrožnice. Delavci ki ste razkropljeni vsepovsod, združite se v enotno delavsko fronto! Prvi korak k temu je, da ste vsi zbrani okrog svojega svobodnega glasila, ki hoče samo eno, da namreč tudi delavec uživa vse pravice, ki mu omogočajo človeka dostojno življenje.

Vsak delavec čitatelj »Delavske fronte«! Kdor more, pa tudi naročnik »Delavske fronte«!

Zahtevajte ta list v lokalih, kjer se morajo ozirati na vašo zahtevo!

Organizirajte bralne krožke potom društev!

Vsi v složen boj za zmago načel »Delavske fronte«!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Društvo Jeruzalemskega osla je svoje člane razdelilo po skupinah. Nekateri morajo med pozno sv. mašo in pridigo držati štrakelnov plot, da se ne podre. Drugi podpirajo na obeh oglih našo narodno šolo. Tretji morajo paziti, da se ne podere ogel gostilne na trgu. Nekaj pa jih pazi na pošto in posojilnico. Društvo starih pa je razdeljeno v dve večji skupini. Ena ne gre nikoli v cerkev, druga pa gre, toda ne more dočakati konca. — Naše občinski odbornike je banska uprava razrešila dolžnosti voditi občino dalje. Zdaj pa je tako narejeno, da nekaterim sploh več ne bo treba občine voditi, bodo potem lažje drugo delali. Najbrž bomo imeli v kratkem volitve, pa prave volitve, ne take kot prej.

Križevci pri Ljutomeru. Podružnica Sadjarskega društva v Križevcih pri Ljutomeru priredi svoj redni občni zbor v nedeljo dne 9. februarja v prostorih osnovne šole. — Pretekli teden se je vršilo raztelesenje zemeljskih ostankov Ane štuhec iz Vučjevasi. Raztelesenje je izvršil g. dr. Haring iz Ljutomera. Sodna komisija je ugotovila možgansko kap.

Mozirje. V nedeljo dne 26. januarja se je poročil pri nas Ivan Završnik, posestnikov sin in kovač v soseski Brezje, z Julijano Ercznik iz Loč. Imenovani je bil vedno delaven in zvest član naših organizacij, dober igralec na odru Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva in fantovskega odselka Katoliške akcije. Čestitamo!

Celje. V nedeljo 26. januarja je bil v Domu v Samostanski ulici članski sestanek kmetijskega pododbora JRZ. Tajnik g. Marko Kranjc iz Maribora je obširno poročal o političnem položaju v državi in vzpodbujal navzoče k složenemu delu za koristi ljudstva in jugoslovanske države. Predsednik mestne občine celjske gosp. Alojzij Mihelčič je poročal o občinskih zadevah: ubožnici, delavskem azilu, regulaciji Savinje itd. S posebnim zanimanjem so navzoči posestniki razpravljali o vprašanju kmetijske zbornice in se zavzeli za čim prejšnjo uresničitev tega, za našega kmeta najvažnejšega vprašanja. Udeležba pri sestanku je bila tako velika, da bo treba v prihodnje poiskati za zborovanje drug prostor.

Peter Rešetar rešetari.

Pri nas ne bo vojske. Znani amerikanski vrtalec zemlje Rikkert je vrtal zemljo v Abesiniji in je pritekel na dan petrolej. Nato se je začela vojska. Ko je bil pred Božičem v Rimu, ga je Mussolini poslal tudi v Slovenijo. Tudi

»Delavska fronta«

izhaja vsako soboto zjutraj in stane mesečno Din 3.—, letno Din 36.—. Naroča se pri upravi lista, Maribor, Koroška cesta 1.

pri nas je vrtal zemljo. Povsod pa je pritekla kislá voda. Zato pri nas ne bo vojske.

Zopet vodja! Marušič in Pucelj sta se končno vendarle odločila, da zopet postaneta vodji slovenskega naroda. Narod pa se za to ni odločil.

Vendar zima! Ker ni bilo tako dolgo zime, sem upal, da se bo de otajal led okrog zmrzle JNS, Sedaj pa je šlo moje upanje zopet po ledu.

Monopolska uprava pozna naše razmere! — Marsikaj sem se pritoževal, da nas v Beogradu ne razumejo in ne poznajo naših slabih razmer. Delal pa sem krivico. Monopolska uprava, ki določa imena cigaretam, naše razmere dobro pozna, zato je imena naših rek Drava in Sava uporabila za najslabše cigarete. Našim poslanecem, ki sami niso prišli na ta važen argument,

priporočam, da se ga pri stvarni debati v parlamentu poslušajo.

Tuje besede postajajo narodna last. Gospodar: »No, si dobro spravi konja, saj veš, da se rada grizeta?« — Hlapec: »Ne bojte se, gospodar, dal sem med nje sankcije!«

Nobile gre v Abesinijo. Znani italijanski general, ki je svoj čas vodil zrakoplove na severni tečaj, se vrača iz Rusije, Mussolini ga misli poslati v Afriko, ker je izvedel, da se še sedaj ves trese od mraza in je potrebno, da ga afriško sonce ogreje. Drugi pa pravijo, da zato, da bo lahko tudi doli uvedel ljudožrstvo, kakor ga je na severnem tečaju, bo potem vojske preje konec.

Politični Rdeči križ. V zadnjem času se vedno bolj množijo slučajni politične invalidnosti zaradi prehitrega preskakovanja iz JNS v JRZ. Da se ponesrečenim pomaga, sem ustanovil politični Rdeči križ. Predsednik bo tisti, s katerim bo največji križ.

Razgovor na Pohorju. Ti, zakaj pa so sredi leta dali tega gospoda med nas? Saj je treba, da ima Pohorska akcija vendar tudi kakega pristaša na Pohorju.

»Naš dom« v novi obliki.

Naša mladina hoče vedno nekaj novega in vedno večji napredek. Zato je tudi letos »Naš dom« izšel v novi obliki in s prilogo. Od vseh strani smo prejeli izraze zadovoljstva. Mladina hoče za svojo izobrazbo doprinesiti tudi v težkih časih žrtve. Prav posebno pa ugaja razdelitev lista, kjer ima vsa slovenska mladina, kmetiška in obrtna ter delavska, svoje posebno zaglavje. Mladina, čitaj »Naš dom«!

»Naš dom« se naroča na naslov: Uprava »Našega doma«, Maribor, Koroška cesta 5.

bljane. Življenje sedanjega svetega Očeta bodo pokazale filmske in skioptične slike. Za uvod bo sviral salonski orkester pod vodstvom gosp. Zvonka Lenardona, za konec pa zapoje vsa dvorana himno »Povsod Boga«. Skromna vstopnina se bo pobirala za kritje režijskih stroškov. Celjani, izkažite se s svojim obiskom kot lani!

Srebrno poroko obhajata dne 12. februarja t. l. Franc Greifoner in njegova žena Marija, posestnika v Slivnici pri Mariboru. Naše iskrene čestitke!

Aretiran goljuf. V Ptujju je bil aretiran 35-letni Beno Alter, agronom iz Celja, ko je hotel dvigniti na pošti denar s ponarejeno nakaznico. Preiskava je dognala, da je prijeti nastopal pod raznimi imeni in je ogoljufal poštno upravo za nad 20.000 Din.

Huda nesreča služkinje. V št. Ilju v Sl. gor. in sicer na avstrijski strani, se je vnelo krilo 19letni služkinji Ivani Zupančič. Dobila je opekline po celem telesu. Mariborski rešilci so prepeljali hudo opečeno v mariborsko bolnico.

Prostovoljno v smrt. V bližini cestnega prelaza, kjer križa pri Ljubljani cesta Podpeč—Brezovica železniški tir, so našli strašno razmesarjeno truplo železniškega delavca Milana Ravbarja, ki je pribežal leta 1934 iz Primorskega in je stanoval v vasi Kamnik. Samomor je bil izvršen v duševni neodgovornosti.

142 kg težkega soma so potegnili iz Drave v Zavrču pod Ptujem. Orjak je zašel v plitvino, iz katere so ga izvlekli in prodali v Čakovec.

Enodnevni tečaj o rezi v vinogradu se vrši v soboto dne 15. februarja t. l. na banovinski vinarški in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Dopisi.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tukaj sta se poročila v nedeljo dne 26. januarja dva para. Obema novoporočencema želimo obilo sreče ter blagoslova. Nekaj parov pa še imamo na oklicih, ti pa pridejo na vrsto drugič.

Sv. Vid pri Ptujju. V soboto dne 1. februarja smo ob veliki udeležbi pokopali Martina Gojkošek iz Trnovca. Bil je skrben oče svoji družini, kateri ga je bredka smrt prezgodaj ugrabila. Med svetovno vojno je bil na raznih bo-

»Nedelja.«

Letos so pa vsi zelo zadovoljni z »Nedeljo«, ima lepe naslovne slike in vsebinsko je zelo zanimiva. Nikar ne mislite, da je »Nedelja« samo za mesta in za delavske družine, za vse je! Kot edino glasilo Katoliške akcije bi jo morali predvsem vsi odbori Katoliške akcije kar najbolj razširjati!

Kdor »Nedelje« še ne pozna, naj nam piše, radevolje mu jo pošljemo na ogled. »Nedelja« izhaja vsak četrtek zvečer in stane mesečno le Din 2.—. Naroča se na: Upravo »Nedelje« v Mariboru, Koroška cesta 5.

Vojna v vzhodni Afriki.

Italijanski uspehi na jugu — priprave za abesinsko protiofenzivo — izpraznitev Addis Abebe.

S tanki in z vsem mogočim najmodernejšim orožjem je uspelo italijanskemu poveljniku na jugu, generalu Graziani, da je prodril od Dolo ob meji italijanske Somalije 450 km daleč v smeri Ganale-Dorio doline, preko pokrajine, v kateri je več jezer, s ciljem na Addis Abebo. Na umik prisiljena abesinska armada pod poveljstvom rasa Deste je zasedla vse višine, da bi zaustavila nadaljnje prodiranje Italijanov.

Graziani bodo sedaj ovirale izredno visoke gore, čez katere je mogoč prehod samo preko dveh prelazov. V Abesiniji pričakujejo spet deževje in za ta slučaj bodo Abesinci z lahkoto preprečili Italijanom prehod preko onih dveh prelazov.

Londonski dopisni urad poroča iz Addis Abebe, da se pripravljajo Abesinci na južnem bojišču na protiofenzivo. Zbrali so že 100.000 mož, kateri se bodo vrgli pod poveljstvom samega neguša proti prodirajočim oddelkom generala Graziani.

Radi nevarnosti tialijanskega zračnega napada na Addis Abebo so napravile abesinske oblasti prve korake za izpraznitev prestolice. Vlada in cesarski dvor se bosta preselila v višje ležeča skrivališča v severni pokrajini Gondar.

Doslej največja zmaga Abesincev na severu.

Iz Addis Abebe poročajo o doslej največji abesinski zmagi v bitki na severnem bojišču,

ki je pričela 21. januarja in končala zmagovito za Abesince v noči 25. januarja. Abesinska poveljnika ras Sejum in ras Kasa sta popolnoma uničila divizijo generala Diamandija in divizijo 28. oktobra, ki se je pred kratkem izkazala v boju in ji je poslal sam Mussolini čestitke. Obe diviziji sta razbiti in so se rešili v ozadje samo še ostanki. V teh bojih je padlo 3000 Italijanov, 4000 je ranjenih in mnogo jih je ostalo po bojiščih. Abesinci so se polastili 18 tankov, 30 poljskih topov, 175 strojnic, 2653 pušk, zelo veliko municije, prehrane in drugega vojnega materiala.

Pri naskoku na tri italijanske utrdbe so se v opisani dolgotrajni bitki poslužili Abesinci nožev, s katerimi so pogнали Italijane v beg in so streljali za bežečimi izborni abesinski strelci iz strojnic in pušk.

Na abesinski strani je bilo 1200 mrtvih.

Zadnja poročila z bojišča.

Na južni fronti je ustavil italijanski general Graziani prodiranje radi deževja in iz bojazni, da bi ga Abesinci ne obkolili pri manevru za osvojeitev mesteca Negeli v dolini reke Ganale Doria. Abesinci so izvršili v južnih pokrajinah velike premestitve svojih čet. Ustanovili so letečo rezervo 50.000 mož, katere bodo uporabljali za nepričakovane napade.

Negušev zet, ras Desta, vrhovni poveljnik abesinskih čet na jugu, ki se je moral umakniti pred italijansko premočjo, je odstavljen. Na njegovo mesto je imenovan Gabre Mariam.

zasedanja je banovinski proračun za leto 1936-1937.

Zmagoviti izid občinskih volitev v Mošnjah na Gorenjskem. V nedeljo dne 2. februarja, so se vršile občinske volitve v Mošnjah. JRZ je dobila 16 odbornikov, nasprotniki 2.

Domače novice.

Obletnico kronanja sv. Očeta Pija XI. bodo v Celju proslavili s slavnostno akademijo, ki se vrši v nedeljo dne 1. februarja t. l., ob 16. uri v dvorani ljudske posojilnice. O skupnem očetu krščanstva bo govoril g. dr. Ivo Česnik iz Lju-

Poslednje vesti.

Politične vesti iz naše države.

Delo v narodni skupščini skušajo motiti z nemiri in razbijanjem po pultih Jevtičevi poslanci, kakih 20 po številu. Med razgražaji so najbolj vneti slovenski kmetijci.

Klub poslancev JRZ je imel 3. februarja sejo, na kateri je bila izrečena zaupnica predsedniku vlade in članom izvršilnega odbora.

Banovinski svet dravske banovine je sklican na redno zasedanje 17. februarja. Glavna točka

Zdravnik med. univ.

DR. HUGON VELKER

ordinira

174

celo predpoldne Koroška c. 10, Maribor.

Homeopatija, očesna diagnostika, višinsko solnce itd.

jiščih, toda božja previdnost ga je po končanih letih strahote srečno pripeljala nazaj v krog njegove družine. Pred tremi leti je doživel največje veselje, ko je najstarejši sin minorit pel novo sveto mašo. Zadnji čas je veliko trpel od hude želodčne bolezni, ki ga je tudi položila v prerani grob. Domači gospod župnik mu je ob odprtem grobu ganljivo spregovoril v slovo. Bodi mu zemljica lahka!

Štrašna smrt v muselinu.

Marcel Griaule, vodja francoske znanstvene ekspedicije po Abesiniji, je doživel v Addietu na dvoru rasa Hailu l. 1929 že tisoč let staro muko, ki je znana pod imenom »smrt v muselinu«. Pri pogledu na grozno mučenje se je njegov spremljevalec onesvestil. Ogromna ljudska množica pa se je z navdušenjem naslajala na groznih prizorih.

Napad na rasa.

Izvršen je bil napad na rasa ali poglavarja in napadalca so prijeli. Na željo nepoškodovanega kneza so ga obsodili na smrt v muselinu, čeravno bi naj ta kazen zadela samo atentatorja na neguša. Napadeni ras je namreč v svoji pokrajini samo kralj, ni bil niti ranjen vsled vnaprej izjalovljenega atentata, pač pa je rekel: »Lepega dne še lahko postanem neguš...«

Predpriprava.

Prijetega in obsojenega zločinca so odvedli v okroglo, iz kamna zidano in slamo pokrito poslopje. V tej stavbi so raztopili v ogromnem kotlu z medom pomešani vosk. Obsojenec je moral gledati, kako so pomočili v to raztopljeno zmes cele bale najbolj finega muselina.

Nato so ga stražniki slekli in ga vrgli v še topli pepel tako, da se je njegovo truplo dobro pogrelo. Atentatorju so ovili z vosku prepojenim muselinom noge. Roke so mu z muselinom povezali k truplu in spremenili telo z omenjenimi ovoji muselina v mumijo. Tudi obraz so mu omotali ter so pustili proste samo oči ter nos. Ko so ga peljali na trg pred rasovo palačo, je bil podoben srednjeveškemu vitezu v beli bojni opremi.

Pred prestolom kneza so zažgali majhen ogenj. In pred to neznatno žerjavico so postavili na smrt obsojenega. Množica ga je dolgo občudovala.

Mučenje.

Na znamenje rasa z roko sta sušila dva gola črnca zločinca v žerjavico.

Grobna tišina je zavladala na trgu. Slišati je bilo samo prasketanje žerjavice, ko je mož priletel v njo. Zelo težko je zopet vstal. Skušal je pobegniti iz ognja. Krog njega so se postavili knezovi telesni stražniki, od katerih je že vsak prebodel s sulico najmanj tri leve ter pobil več slonov in nosorogov. Vsi ti divjaki so grozili obsojencu z naperjenimi sulicami. Kakor hitro je zapustil ogenj, že so ga dregali s sulicami v bedre, v bok in v roke tako previdno, da ga ni noben ranil smrtno-nevar-

no. Rane pa so bile le toliko skeleče, da so obdržale žrtev na žerjavici.

Končno je pričel vsega pomilovanja vredni revež skakati kvišku in sicer vedno višje in višje. Pri skokih so se mu izvijali iz prs kriki, ki so strašno odmevali po vseh sosednih dolinah. Izpod ovojev in omotov so pričeli švigati mali plamenčki. In medtem ko je rasova telesna straža bodrila mučenega s klici k hrabrosti, med tem ko so bili pogledi tisočerih zasajeni v počasi plamenečo živo bakljo, ki se je vedno bolj divje zaganjala kvišku in kričala, se je napolnil zrak z vonjem po vosku in medu. Kmalu je zadišalo po trgu kakor v cerkvi po kadilu in svečah in slednjič po ožganem mesu. Mučeni je že gorel s polnim plamenom, ki je švigal do 5 m visoko. Rasova telesna straža je bila rdeče osvitljena. Iz daljave so začeli vedno bolj se oglašati s tulenjem divji psi, ker jih vabil duh opečene mesa...

Slednjič se je vendarle z voskom prepojena lutka zgrudila v ogenj. Ras in njegova telesna straža sta se odstranila. Strašna smrtna kazen je bila izvršena...

Ali si že obnovil naročnino?**„Slov. Gospodar“ stane:**

celoletno Din 32.—
polletno Din 16.—
četrtletno Din 9.—

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50.— Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Mizarskega vajenca sprejme Poš. Miha pri Sv. Trojici v Slov. goricah. 172

Iščemo starejša zakonca za oskrbovanje 1 orala vinograda in sadovnjaka blizu mesta, razumna gospodarja. Prednost z odraslim sinom, ki služi, ali vpokojenci. Naslov v upr. lista. 159

Večji posestnik, vdovec z enim otrokom, išče boljše gospodinj. Ponudbe na upravo lista pod »Posestnik«. 151

Starejša žena, delavna, želi mesta služkinje ali gospodinj. Marija Korošec, Selnica o. D. 166

Iščem službo gospodinj. Naslov v upravi našega lista. 167

Organist, dober pevovodja in zmožen občinskega tajništva, se sprejme v smartnem na Pohorju. Nastop službe s 1. marcem 1936. 169

Grem za ofravo, poštena in vsakemu delu vajena. Naslov v upravi lista. 165

Išče se prodajalec za dobro idoči sadni predmet, katerega kupi kmet in gospod. Provizija visoka. Pisma pod »Zasluzek poštenemu« na upravo lista. 127

POSESTVA:

Dam v najem posestvo za več let, posejano in z živino vred ter vsemi premičninami. Pogoji se zvejo pri škof Martinu, Liza, Osek 45, Sv. Trojica v Slov. goricah. 156

Peko

**Čistimo
zalogo
do 20. II.
Izjemoma!
Najboljše!
Na cenejše!**

Prodam majhno posestvo. Rošpah 192, pošta Maribor. 162

Posestva, hiše, gostilne prodaja in kupuje Posredovalnica Maribor, Slovenska ulica 26. 171

RAZNO:

Prodam šivalni stroj Singer. Maribor, Delavska ulica 14. 170

Stiskalnica za sadje se ugodno proda. Kozlevčar, Laporje 8. 163

Ljudske igre: »Črna žena«, »Carski sel«, »Za grunt« naročajte na: Redenšek Ivan, Domžale. Igre priporočamo! 168

Za svojega oddam 2 leti starega fantka. Je čvrst in zdrav. Flekušak J., Sv. Jakob v Slov. goricah. 155

Kupim par vagonov suhih hrastovih desk, 4/4" in 5/4" močne. Ponudbe na: Karol Ussar, Maribor, Plinarniška ulica 17. 160

Zamenjam vola težkega 7 met. stotov za kravo. Fidler Franc, Boletina 4, Ponikva. 152

Elektroinstalacije Vam napeljem in popravim vse vrste elektrostrojov hitro in poceni. Sinič Gustav, Maribor, Koroška cesta 8. 62

Lepa sadna drevesa in cepljeno trsje najboljših sort vam more prodati po primerni ceni drevnica Ivan Stuhec v Murščaku, p. Slatina-Radenci, pri kateri to pomlad naročujte drevesca in zahtevajte cenik. 128

»Pri starinarju« v Mariboru, Glavni trg 18, se prodajajo ostanki cajga meter po 5.50 Din, flanela, belo in rujavo platno, ostanki od 2 D, svila vse barve meter 7 Din, žepni in naglavni robci, moško in žensko blago za obleke, žamet, barhent in drugo blago, ostanki svile po 2 Din, čevlje vse velikosti, predpasniki od 8 Din, moške in ženske srajce. 173

Petančič Davorin:

Sвете gore.

Povest.

Sli ste.

Doma je Pepa vzela ključ in se napravila na stopnišče k cerkvi.

Pod vrhom jo je oblajal pes.

»Rolf!« Obšlo jo je prijetno po vsem telesu. Srce ji je burno bilo.

»Da bi on očeta? Pobožen je, samo pred ljudmi ga je sram.«

»O, Pepa! Dolgo vas že čakam!«

Bil je ves veder in drzen, kakor prej. Pijača in prečute noči so mu živce ubile. Zdaj se je čutil zavarovanega, da bi ga kdo spoznal.

Pepa ni videla v njegov obraz, da bi razbrala hinavstvo na njem.

»Tako smo nesrečni,« se mu je potožila.

Tolažil jo je, kakor da bi se bil naučil. Pomolila sta vsak zase in se sešla zopet pod vrvmi.

»Kako bo pa zdaj pri vas?«

»Oh, hučo bo... Miha bo gospodar. Saj ni hudoben, skrben je in gospodarski še preveč. Ko bi bili vsi bolj skupaj, tako je pa vsak zase. Odrasli smo že...«

Govorila sta še in še. Razlagala svoje križe in težave in se tolažila.

»Ta Janez! Pаметen je in mnogo ve...« je mislila Pepa pri sebi. »Zdaj vem, zakaj ga Lenčka rada posluhne. Do zdaj ga nisem poznala.«

»Se boste še spodaj oglasili? Lenčko pozdravite in kako dobro besedo recite! Tudi njo je vzelo.«

Lovec je drsal po bližnjici do hiše. Rolf je poiskal Lenčko pri svinjaku in jo oblajal v pozdrav veselo in razkošno.

»Ti si bil v dobravi...« se je domislila in udarila psa po gobcu.

»Lenčka, kako si pridna!« je zape! Janezov pozdrav.

»Nič mu ni! Takšen je kot prej... Da bi se mogel tako narediti, ne verjamem... Če bi ga vprašala?« Prestrašila se je misli.

Dal ji je roko, pa je ni hotela videti.

»Morda ga je ravno s to sunil...« se ji je sililo, čeprav se je branila.

»Mi ne daš roke? Saj nisi gnoja kidala...« se je pošalil.

Opravičila se je:

»Ne, pomije sem mešala za svinjske nápoje. Umazano imam.«

Prijel jo je in ji pogledal v oči.

Rahlo se je vznemiril in in pridržal sapo, da ga ne bi odkrila.

»Kaj se me bojiš, Lenčka?«

Njej ni bilo prijetno. Spomnila se je vsega in še Mihove grožnje in jo je zapeklo v možganih.

»Ne hodi več k nam!« ga je zaprosila.

Prestrašil se je in osupnil.

»Lenčka! Zakaj?«

Jecljala je:

»Veš, Miha, ne, ljudje govorijo, da...«

Janez se je zbral in napel živce no nemožnosti:

»Da...? Govori!«

»Da... da... Rolf v dobravi...«

Janez se je zakrohotal in jo stresel.

»...da sem bil tudi jaz v dobravi, da sem ga, starega. Takole...«

Lenčka je jecnila.

»In ti verjameš?«

»Janez! Miha je rekel...«

Lovec se je zakrohotal in zažvižgal Rolfu.

»Rolf, povej zdaj, kaj si delal v dobravi? Povej!«

Pes molči in milo pogleduje.

»Ne upaš povedati. Ha-ha. Nočeš me izdati? Povej: Janez ga je, starega.«

5

In se je krohotal še in še. Lenčki pa se je vrtelo v glavi. Njegov krohot je udarjal vanjo, kakor obsodba. Izdajal se je...

»In ti verjameš, Lenčka?«

»Janez!« Ta vzklik je povedal le to, da želi z vso dušo, da ne bi bilo res.

»Ne hodi več! Radi Mihe in — mene!«

Zavriskal je razkošno, glasno in na dolgo in koračil do vrta, ki se je belil v bogastvu rož vsesvete. Izruval si je rdečih in belih in jih zataknil za klobuk.

»Adijo, dekle!«

Zavriskal je in zapel. Še dolgo potem je bilo slišati njegovo pesem narejeno razigrano, hinavsko veselo.

Lenčka si je položila roki na prsi in zahlipala. Trpela je in uživala v tem slovesu.

»On ga je!« je živelo v njej.

Pepa jo je veselo nagovorila.

»Kaj je že šel?«

»Kdo?« se je čudila Lenčka.

»Janez, ne? Nič se ne boj! Dober je. V cerkev hodi in moli. Pаметen je in dosti ve. Miha nima prav. Pobožni ljudje ne ubijajo nikdar.«

»Da moli, da v cerkev hodi?« ni mogla verjeti.

»Skupaj sva molila. Da, res.«

Nad Orlico so se spenjale megle, ki so se pnele iz Drameljske doline.

»Lisice kašljajo. Dež bo,« je dognala Pepa.

Onostran Javorja je zavriskal Janez.

ČUDEN ROMAR

Svetogorska cerkev je bila majhna in nizka. Notranjost njena je mogla objeti komaj nekaj sto ljudi. Število romarjev pa se je množilo silno naglo. Tedaj je bila cerkev že davno premajhna, da bi mogli ob romanjih vanjo vsi častilci svetogorske Matere božje. Razen tega pa je bilo svetišče že staro in zanemarjeno. Romarji so prihajali o Binkoštih, molili in prosili, delali zaobljube, a ko so odhajali, so pozabljali na vse. Zid se je krusil in pokal in omet je odpadal.

Pepa se je odločila, da bo popravila hišo Mariji, jo obmetala in na novo obelila. Ukradla se je vsak dan kako uro Mihovim očem in se vračala k svojemu delu. Pa še druga dekleta je dobila, da so ji pomagala. Znosilo so prsti na kup, peska in apna na vrh. Pepo so v srce bolele razpoke v cerkvenem zidu.

»Vse bo razpadlo. Tako se mi smili Marija. Pa se nihče ne zgane, da bi ji hišo popravil. Stolp je že ves siv od starosti in razpoke v stenah reže...«

Tekli so dnevi in tedni. Od strani se je cerkev že bleščala v novi obleki. Le pročelje je še črnelo in stebri zvonišča.

Naložila si je brento vode in klecala po stopnišču iz brun, ki so trhnele. Zgoraj se je oddahnila in odložila breme, ki je tiščalo. Zajela je z roko vode in si omočila grlo.

»Tako me je upehalo ko kako staro. Pa še nisem v tridesetem.«

Razgrnila je kup peska, ki se je segrel na soncu in ga polila. Odmerila je zajemar apna in ga pri-mešala pesku.

»Še prsti ilovne zraven, ki drži kot lim,« si je naročala. »Potem pa belivnico v roke.«

Ko se je naredil večer, je poljubilo sonce, ki je zahajalo, pročelje že pobeljeno. Pepa se je odmaknila in pogledala od daleč. Zavriskala je in zaplosnila z dlanimi, ko otrok, če ga lepa igrača zveseli.

»Pa je dobro!«

Pa se ni dolgo veselila.

Zvonik je rasel v nebo, visok in širok, prevelik za tako majhno cerkev. Vetër je suval vanj in nemalokdaj je strela udarila v njegov vrh.

Pepi je potem pogled obstal na zvoniku. Dih sonca se je ustavil na očrneli streli. Odkimala je zase, ker se ji je stožila do tal duša:

»Streha, streha... Kako bi prišla do nje?«

(Dalje sledi.)

Italijani in Francozi zaščitniki Abesincev.

Ko so se vgnezdili Italijani v Eritreji in Francozi v Somaliji v vzhodni Afriki, so skušali oboji, da bi zaščitili Abesince. Italijani so pustili leta 1894 v Rimu kovati denar s podobo italij. kralja Umberta in z napisom: »Italija štiti Abesinijo«. Istočasno so priklopili Francozi Abesinijo k svetovnemu poštnemu prometu in so natisnili za Abesince znamke tedajnega abesinskega cesarja Menelika II. 9. III. 1894 je dobila Francija monopol za gradnjo železnic po Abesiniji.

Abesinsko veliko Tsana globoko jezero

je res globoko 2000 m. Iz jezera izvira Modri Nil, ki daje življenje angleškemu Sudanu in Egiptu. Če dežuje se dvigne površina jezera za poldrug meter in preplavi letno 600 kvadratnih km obrežne zemlje. Pokrajine ob Tsana jezeru so v celi Afriki najbolj rodovitne in so se bili za njih pešest že od pamtiveka neprestani in srditi boji. Še l. 1910 je trajala pot od Rdečega morja v notranjost Abesinije 2 meseca. Na leto so se upale 2-3 karavana, prodreti skozi pustinje in pragozde neguševga cesarstva.

PISITE SE DANES!

Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija A« za moško, žensko, namizno, posteljno perilo in rjuhe, »Paket serija B« izključno zimski topli flaneli in barhenti najboljše kakovosti vsak Paket 10 do 20 m samo Din 107. Dalje novi »Original Kosmos Z paket«, vsebujoč 2.80 m sukna za eno dolgo zimsko suknjo, oziroma za ženski plašč, lepe temne barve, ali pa 1.80 m za kratko zimsko suknjo in 1.20 m posebno močnega štruksa ali sukna za ene hlače. Tudi ta paket samo Din 107. Vsi paketi poštino prosto. — Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Pišite takoj na

»KOSMOS«

razpošiljalnico ostankov maribor. tekst. tovarn,

MARIBOR, Dvořakova cesta 1. 1003

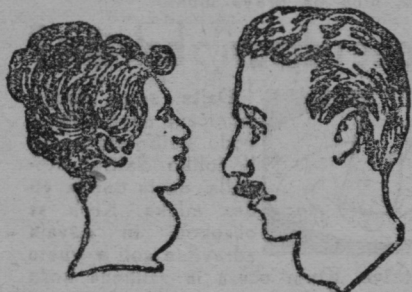
RAZNO:

Kupim garantirano čiste ameriške ključice Riparije portalis in Göthe 9 ter cepljen traminec in laški rizling večje množine. Ponudbe na upravo lista pod »Ameriška podlaga«. 126

Vinsko trsje, sadno drevje in sadne divjake nudi trsnica in drevesnica Janez Čeh, Trnovska vas, Sv. Bolfank v Slov. gor., Ptuj. 69

Odeje navadne Din 68.—, odeje iz klota Din 88, odeje iz svile z vato Din 245.—, odeje iz svile z puhom Din 610.—, puh Din 85.— do 145.—, perje od Din 9.— naprej, nudi najugodnejše samo: Franjo Novak, Maribor, Vetrinjska 7, Koroška 8. 119

Golša, nabrekel vrat

je obolenje ščitne žleze, ki se mora pravočasno zdraviti, ker se sicer delovanje tega važnega organa v svoji funkciji kot zaščita proti strupom vse preveč preprečuje, zaradi česar lahko nastopijo neprijetni, a čisto tudi nevarni pojavi. — Zdravniška znanost je dosegla, da so soli, ki vsebujejo jod, pri raznih oblikah golše izredno učinkovite. Stevilni bolniki so ugotovili z uporabo našega zelo preprostega

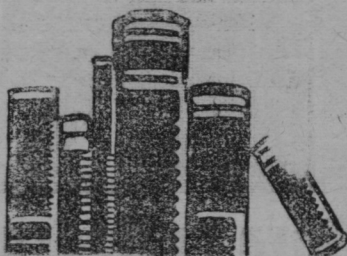
domačega zdravljenja s pitjem nagel in povsem neškodljiv vpliv na bolezen. Vsakdo, ki je bolan na golši, ima nabrekel vrat, otečeno žlezo, naj zahteva našo knjižico, ki jo vsakomur 931

popolnoma brezplačno

pošljemo. Zadostuje dopisnica. Poštno zbiralno mesto:

ERNST PASTERNAK, Berlin, S. O.,
Michaelstratz 13, Abt. P. 83.

Sadno drevje iz težke zemlje želite? Kar takoj nam sporočite naslov, da Vam pošljemo seznam! Drevesnica Jelen, št. Ilj.-Velenje. 93

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča naslednja dela:

Naš kruh evharistična izpoved inteligence, broš. Din 12.—

Presveti zakrament, premišljevanja o Gospodovi pričujočnosti v Presvetem Rešnjem Telesu, vezano Din 24.—

Zabret Franc: Sveti zakon vrelc življenja, broš. Din 20.—

M. Elizabeta: Slava sveti hostiji, broš. Din 15.—

Moja pot je varna, broš. Din 10.—, vez. Din 18.—

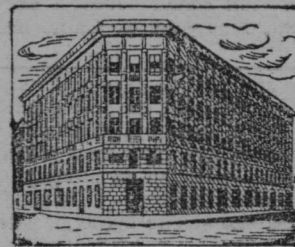
Šanc: Stvoritelj sveta, Njegova egzistencija i našav i Njegov odnos prema svijetu, broš. Din 45.—

Fra Karlo Nola: Homilije za sve nedelje i blagdane Gospodnje preko godine, broš. Din 25.—

Sveti red, pouk za ordinande, broš. Din 8.—

Karjovšek: Slovenski ornament, vezano Din 100.—

Cepljeno trsje in korenjake prodaja Turin, Modraže, pošta Studenice pri Poljčanah. 80

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
ZVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Za veliko Celje si je manufakturna trgovina **Franc Dobovičnik v Celju** nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinejše kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. **Evo dokaze:** 4 m spornega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špricstofa za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m ševiotkamarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega sportsukna za moške sportobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kamarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali belega platna za Din 20.—. Za neveste pa celo obleko od Din 100.— naprej. Šivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana tvrda 640

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15. katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.

RAZNO:

Hranilne knjižice vseh bank in hranilnic kupim ter plačam takoj: Bančno kom. zavod v Mariboru. 87

Dihurjeve in druge kože od divjačine kupuje po najvišjih dnevnih cenah: I. Ratej, Slovenska Bistrica. 1317

Cepljeno trsje in sadno drevje v prvovrstni kakovosti po zmernih cenah dobavlja drevsnica Ivan Gradišnik, Šmarjeta, p. Celje. Zahtevajte cenik. 125

Foto-atelje Horvath, Sv. Trojica v Slov. goricah št. 36, dam na znanje, da sem preseil svoj foto-atelje v svojo lastno hišo vizavi cerkve. Se vljudno priporočam slavnemu občinstvu v trgu in na deželi, posebno za slikanje skupin. Priporočam se novoporočencem. Izvršujem vsa druga v fotografsko stroko spadajoča dela, kakor tudi povečanje slik. Izdelujem slike za nagrobne spomenike iz porcelana. Slike za legitimacije izvršujem najhitreje. Na zahtevo pridem fotografirati tudi na dom. Cene so zelo zmerne. Z velespoštovanjem: Horvath. 153

Izjava. Podpisani Jernejšek Domenik, posestnik v Vrhlogi, obžalujem, da sem izjavil dne 4. I. 1936, da je gospod Bračič Simon, posestnik v Vrhlogi, meni sežgal gospodarsko in stanovanjsko poslopje. Preključujem to iznašanje in se mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega pregona. — Slov. Bistrica, 13. I. 1936. Jernejšek Domenik. 115

Klobuke, elegantne obleke,
perilo, kravate **čevlje**

kupite ugodno pri

JAKOBU LAH

Maribor

samo Glavni trg št. 2

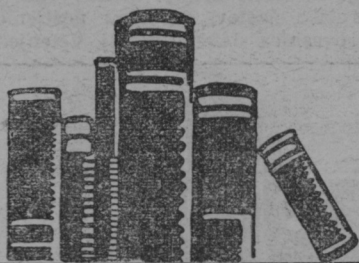
OD 60.- DIN. OD 138.- DIN. OD 69.- DIN.

Brezplačen POUK IGRANJU

Zahtevajte brezplačen katalog.

MEINEL & HEROLD D. Z. O. Z. ZAL. MARIBOR št. 66

TOVARNE GLASBIL

Cirilova knjigarna

v Mariboru

nudi naslednja dela:

Svoboda: Die junge Kirche, neue Kinder-Seelsorge, broš. Din 17.

Schmöger: Heiliges Heldentum, Beispielsammlung für den Religionsunterricht, broš. Din 80.—

Lang Hugo: Katechismus für den Sonntag, 52 Kurzpredigten für alle Sonntage des Jahres, broš. Din 37.80

Schmiedt dr.: Die Kämpfer Gottes, Vom Ideal des Priestertums, broš. Din 39.20

Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, broš. Din 60.—

Fiedler: Der gute Gott, broš. Din 38.50

Lippert: Der Mensch Job redet mit Gott, vezano v polusnje Din 81.50

Pfarrer und Lehrer im Dorfe, broš. Din 34.—

Grimm: Siehe da Deine Mutter, Marienbüchlein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 35.—

Keller dr.: Katholische Aktion, eine systematische Darstellung ihrer Idee, broš. Din 25.20

Felber: Ein Jahr Dorfpredigt.

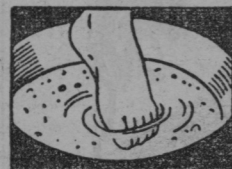
Schryvers: Mein göttlicher Freund, vez. Din 56.—

Zakaj bolijo kurja očesa?

Kurja očesa so kakor trn, ki je s svojim ostrim in trdim koncem zaboden v nežno meso Vašega nožnega prsta. Čevlji tiščijo kakor nož ostri konce kurjega očesa na občutljive živce. Živci prenašajo strašno bolečino k mozgu, tako da postane življenje trpljenje, hoja pa prava muka.

Kako se odpravijo bolečine?

Dajte svoje uboga, izmučene noge v toplo vodo, kateri ste pridalj toliko Saltrat Rodella, da te dobila videz mleka. Kisik se osvobodi in dovaja zdravilne soli v vneto kožno tkivo. Kurja očesa in ožuljena koža se omehčajo, bolečine pa naenkrat prenehajo. Prav dobro se boste počutili in hoja Vam bo pravi užitek.

Kako se odpravijo kurja očesa?

Napravite tako skozi tri dni. Saltrat Rodella omehča kurja očesa in žulje do korenin, da jih lahko brez bolečine odstranite s prsti. Oteklino prenehajo, žulji pa izginejo, da lahko nosite za celo številko manjše čevlje. To dokazujejo mnoga prostovoljna priznanja, ki jih dobivamo od vseh strani. Uspeh Saltrat Rodella je gotov. Po neznatni ceni je naprodaj v vsaki lekarni.

Ugoden nakup!

Otročje jopice po 10, 15 in 20 Din dobite v TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR Vetrinjska ulica 15. 1291

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštaterska hranilnica.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.